

Çiğdemim Derneği 2. Komşuluk Konulu Fotoğraf Yarışması 2019
Sergileme Müzeyyen Ergun

ÇİĞDEMİN SESİ

Aylık Online Dergi

Aralık 2019

www.cigdeminsesi.com

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ONLINE DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Fatih Fethi Aksoy, M.Sinan Kayaligil,
Zuhal Yüksel,

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

BU SAYIDA NELER VAR...

- ✓ MERHABA
- ✓ KÜTÜPHANEMİZDEN SEÇTİKLERİMİZ
- ✓ SATRANÇ ÖĞRENIYORUZ
- ✓ TÜRKÇESİNİ KULLANALIM
- ✓ KİTAP TANITIMI
- ✓ ÇİĞDEM'DEN HABERLER
- ✓ GEÇEN AY NELER YAPTIK?
- ✓ TARİHİ İLÇELERİMİZ
- ✓ SİZDEN GELEN ÖYKÜLER
- ✓ MUHTARIMIZDAN
- ✓ ATATÜRK ANKARA YOLUNDA-8
- ✓ ARVEN'İN HAYVAN RESİMLERİ
- ✓ TRAKYA GEZİSİ
- ✓ MÜZE GEZİSİ- ÇAMLIDERE
- ✓ VİRAL GÖZ ENFEKSİYONU
- ✓ DÜNDEN BUGÜNE ÇİĞDEM
- ✓ ATIK NEDİR?
- ✓ EĞİTİM HAKKI ENGELLENEMEZ DEĞİL Mİ?
- ✓ ZİYA GÖKALP MÜZESİ
- ✓ GAZETELERDEN ACI BİR HABER
- ✓ KUĞU GÖLÜNÜN SİHRİ
- ✓ DOĞRU TARIM

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği

Çiğdem Mah. 1551.Cadde
No:14-A Çankaya-ANKARA
www.cigdemim.org.tr
Tel: 0312 2852047

Merhaba sevgili komşularımız,

Çankaya Kent Konseyi bünyesinde çalışmalar yürütmek üzere Çukurambar, Çiğdem, İşçi Blokları ve Kızılırmak mahallelerinden oluşan 4 mahalleyi içeren 100.Yıl Semt Meclisimiz kuruldu.

27 Ekim Pazar günü 100.Yıl Çankaya Evinde, 60'ın üzerinde komşumuzun katılımıyla oluşturulan yürütme kurulu, oluşturacağı çalışma gruplarıyla mahallelerimiz için çalışacak.

Çünkü birbirimize çok yakın yaşıyoruz. Dolmuşlarımız, pazar yerlerimiz, sokaklarımız, parklarımız, içme suyu ve pis su kanalları gibi pek çok şeyi semtimizde beraber kullanıyor, çocuklarımızı aynı okullarda okutuyor, ortak bir doğal ve insan yapısı çevrede yaşayıp aynı yerlerde alışveriş, aynı yerlerden yemek siparişi yapıyoruz.

Bu semt ortaklığımızı, yerel yaşantımızı birlikte geliştirmek için, Çankaya Kent Konseyi kapsamında semtimizde çalışmaya başlayacak, hiçbir siyasi amaç ya da kaygı taşımadan semtimizdeki yaşam kalitemizi artırmaya çalışacak bu oluşuma destek olmanızı bekliyoruz. Yenilikler, projeler oluşturalım, olan biteni değerlendirelim, ilçe kaymakamlığı ve belediye yönetiminin destekleyeceği her tür yerel semt çalışmalarında bizlerin de sözü olsun, katkı yapalım. Hep beraber, semtte yaşamımızı daha güzel kılmaya çalışalım.

Çiğdemim Derneği olarak hem Çankaya Kent Konseyinin hem de Ankara Kent Konseyinin genel kurullarına katıldık. Bundan sonrada tüm çalışmalarına katılmaya devam edeceğiz. Kente dair ne varsa bizde orada olup görüşlerimizi dile getirmeye ve katkı vermeye devam edeceğiz.

Sivil Toplum Geliştirme Merkezi Derneği (STGM) ile yürüttüğümüz BİRLİKTE projemizin ikinci yılına başladık. Bu yıl da kapasite geliştirmeye, özdeğerlendirme çalışmalarında tespit ettiğimiz eksikleri gidermeye devam edeceğiz. Bu yıl Atılım Üniversitesi ve ODTÜ öğrencileri "Kamusal Akıl Stüdyosu" dersinde derneğimizi çalışacaklar. Onlarla birlikte derneğimizin yarattığı sosyal etkiyi ölçmeye çalışacağız. Bunun için öğrencilerle birlikte mahallede bir dizi çalışma yürüteceğiz. Anket ve yüzyüze görüşmeler yapacaklar ve derneğin mahalleye ve mahalle sakinlerine etkisini ölçmeye çalışacaklar. Detayları sizlerle paylaşacak ve desteğinizi isteyeceğiz.

Sevgi, saygı ve dostlukla...

Fatih Fethi Aksoy
Çiğdemim Derneği YK Başkanı

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

HEP BİRLİKTE KÜLTÜREL ETKİNLİKLERE GİDİYORUZ

ARALIK AYI PROGRAMI

KANTOCU – İZMİR DT MÜZİKAL

Yazan Haldun Dormen
Rejisör Sabri Özmener
ŞİNASİ SAHNESİ
14 ARALIK 2019
CUMARTESİ 20:00
Bilet ücreti 27 TL.

BUZLAR ÇÖZÜLMEDEN ANTALYA DT

Yazan Cevat Fehmi Başkut
Rejisör K.Alpay Aksum
ALTINDAĞ SAHNESİ
14 ARALIK 2019
CUMARTESİ 20:00

"SANATSIZ KALAN BİR MİLLETİN, HAYAT
DAMARLARINDAN BİRİ KOPMUŞ DEMEKTİR."
Mustafa Kemal Atatürk

TEMİZ EV – ANKARA DT
Yazan Sarah Ruhl
Rejisör Aclan Büyüktürkoglu
ŞİNASİ SAHNESİ
28 ARALIK 2019
CUMARTESİ 20:00

Biletler gidiş-dönüş servis ücreti dahil 22 TL. olup
üyelerimize 1 TL. indirim yapılmaktadır.
Servisler 19:15'de Dernek önünden kalkacaktır.
Bilgi ve yer ayırtma için Tel : 285 20 47

Sivas Kongresi 11 Eylül 1919'da tamamlanmış, Mustafa Kemal Amasya'da İstanbul hükümetini temsil eden Bahriye Nazırı Salih Paşa ile 20 – 22 Ekim tarihlerinde görüşmüştü. Sivas Kongresi'nde alınan karara uygun olarak oluşturulan Heyet-i Temsiliye, 29 Kasım günü, İstanbul'da toplanacak meclisin durumunu izlemek üzere en kısa zamanda Ankara'ya hareket kararı almıştı.

Yola çıkmak için paraya gereksinim vardı. Mazhar Müfit (Kansu) Bey, araçlar için parası daha sonra gönderilmek üzere iki çift iç, iki çift dış lastik bulabilmiş, "Bitlis Vali-i sabıkı" yani bugünkü sözcüklerle, Bitlis eski valisi olarak bankadan bin lira borç almış, kendisine Yüzbaşı Bekir Bey kefil olmuştu.

18 Aralık 1919 sabahı kumanya olarak yirmi yumurta, bir okka peynir ve on ekmek ile Sivas'tan ayrıldı. Kafile Kayseri'ye yaklaşırken Mazhar Müfit Bey'in de içinde bulunduğu aracın lastiği iki kez patladı ve parası daha sonra ödenmek üzere alınan lastikler kullanıldı. Ardından üçüncü kez aynı sorunla karşılaşılınca lastiğin içini paçavralarla doldurmaktan başka çare kalmamıştı, ancak bu kez de araç kara saplandı.

Mustafa Kemal Paşa'yı halk Kayseri yakınlarında karşıladı, arkada kalan aracı kurtarmak için kamyon gönderildi. Kafile İmamzade Raşit Ağa'nın konağında yemeğe oturduğunda gece yarısı olmak üzereydi.

"Doğrusu Raşit Efendinin misafirperverliğini unutamıyorum" diye söze başlayan Mazhar Müfit Bey, 20 Aralık 1919 sabahını şöyle anlatacaktı:

"Sabahleyin mükemmel bir kahvaltı yaptık; evet, mükemmel diyorum, bizim aylardır tereyağı, kaymak, süt, bal gördüğümüz yoktu. Bu gibi şeylerden mahrum kaldıktan sonra insan, bir gün kavuşursa kıymetleri o zaman daha ziyade artıyor."

Paşa kahvaltıda yine şakaya başladı. Ev sahibine: 'azizim, biz her sabah süten, kaymaktan bıktık. Sizin meşhur pastırmanız vardır, üzerine birkaç taze yumurta kırılrsa da daha kuvvetli bir kahvaltı alsak..."

Sofradakilerin gülüşmelerine Raşit Ağa pek bir anlam verememişti. Kısa süre sonra pastırmalı yumurta sofraya getirildi.

Kayseri'de yapılan toplantıların ardından 21 Aralık sabahı yola çıkıldı, ilk gece Mucur'da konaklandı, ertesi gün Hacıbektaş'a yaklaşılrken Salih Baba çiftliğinde öğle molası verildi. Akşam yemeğine ise Hacıbektaş merkezinde Çelebi Cemalettin Efendi'nin konuğu olundu.

Ardından Kırşehir Kaman üzerinden Ankara'ya doğru yol alındı. 26 Aralık akşamı Beynam'da konaklandı. Mustafa Kemal ve arkadaşları, 27 Aralık günü Ankara'ya doğru yola çıktılar.

Ankara'da karşılama hazırlıkları günler önce başlamış, İl Emniyet Müdürlüğü görevini de üstlenmiş bulunan Haymana Kaymakamı Ali Cemal (Bardakçı) Bey'in çabalarıyla örgütlenen süvariler Gölbaşı'ndan itibaren heyete eşlik etmeye başlamışlardı. Dikmen'den şehre girdiler, karşılayıcıların sayısı artıyordu. Ankara Garı'nda öğrenciler, asker ve polislerden oluşan kalabalık bir grup bekliyordu.

Kurtuluş Savaşı'nın yönetileceği, Cumhuriyet'in kurulacağı Ankara'ya geliş tüm Anadolu'ya şöyle duyuruldu: "Sivas'tan Kayseri üzerinden Ankara'ya hareket eden Heyet-i Temsiliye, bütün güzergâhta ve Ankara'da büyük milletimizin sıcak ve samimi yurtsever gösterileri içinde, bugün Ankara'ya ulaştı. Milletimizin gösterdiği birlik ve kesin kararlılık, ülkemizin geleceğini güvence altına almak konusundaki inancı sarsılmaz bir biçimde güçlendirecek niteliktedir.

Şimdilik Heyet-i Temsiliye'nin merkezi, Ankara'dadır. Takdimi hürmet eyleriz efendim.

Heyet-i Temsiliye namına

Mustafa Kemal"

Mustafa Kemal'in Ankara'ya gelişinde Seymenler tarafından karşılanması (Tablo: Saip Tuna)

Mustafa Kemal'in Kayseri'de Aralık 1919'da kaldığı İmamzade Raşit Ağa Konağı

BEYNAM ATATÜRK EVİ HAKKINDA

Mustafa Kemal'in Samsun'dan Ankara'ya ulaşan yolculuğuna ilişkin notlara son verirken Çiğdem'in Sesi okurlarına Beynam'da Atatürk'ün 26 Aralık akşamı yer yatağında konakladığı köy evinden izlenimlerini aktarmak istemiştin. Türk Silahlı Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı tarafından onarılan ve Bala Belediyesi'ne devredilen evin bugünkü durumunu bir kez daha görmek üzere 13 Kasım 2019 Çarşamba günü Beynam'a gittim. Müze ev terk edilmiş haldeydi, kapısı kilitliydi. Köylülerden evin anahtarının karşıdaki bakkal Murat'ta bulunduğunu öğrendim. Murat Bey, ısrarlı taleplerim üzerine anahtarın kendisinde olduğunu, ancak sorumluluk almamak için kapıyı açmayacağını söyledi. Durumu önce telefonla ardından yazıyla Bala Belediye Başkanlığına bildirdim. Ancak, bu yazıyı tamamladığım 28 Kasım 2019 gününe dek hiçbir yanıt alamadım. Evin onarılmadan önceki, onarım sonrası ve 13 Kasım 2019 tarihli fotoğraflarını da bu yazıya ekledim.

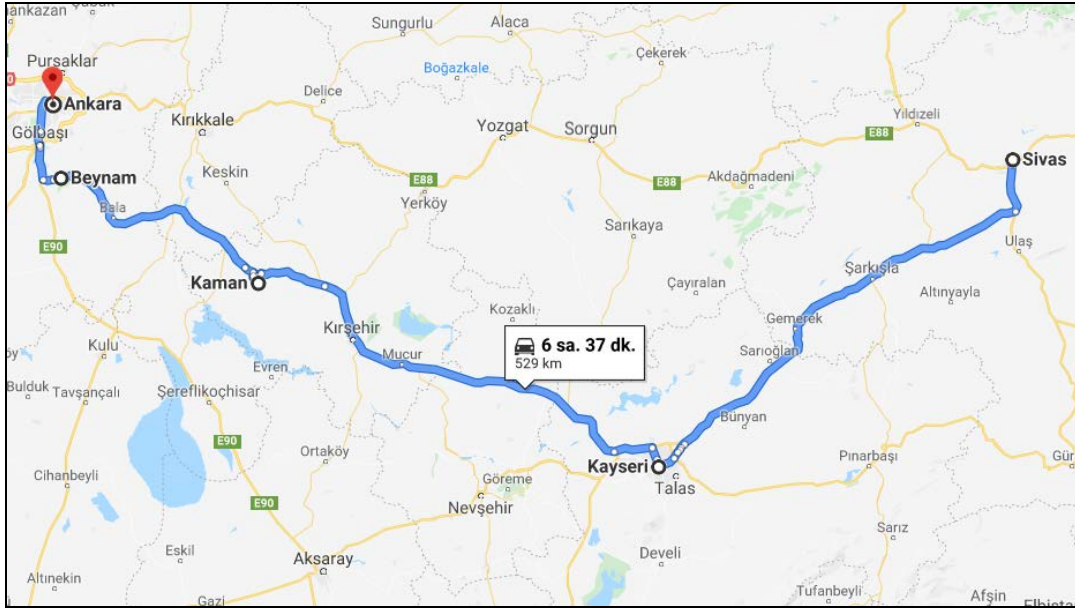
Onarım öncesi

Onarım Sonrası

13 Kasım 2019

YOGA KURSU

Beden, zihin ve ruh bütünlüğü için
YOGA çalışmalarına başlıyoruz.
20 Kasım 2019 Çarşamba gününden
itibaren:

Çarşamba günleri 14:00-15:30
Pazartesi günleri : 10:00-11:30
Kurs ücreti aylık 60 TL. üyelere 50 TL.

ZUMBA KURSU

15 Kasım 2019 Cuma akşamından itibaren
Her Cuma akşam 19:00-20:30 saatleri arasında
Çiğdemim Kültür Evinde

Kurs ücreti aylık 60 TL. üyelere 50 TL.

Her iki kurs içinde katılımcı sayısı sınırlı olacağı
için lütfen derneğimize kayıt yaptırınız.

Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr

ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Ekim ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan: Hasibe Uzun Güner, Asiye Sayın, Ayla Demir, Defne Akıncı Midas, Fatma Yurdanur Dünder, Ayşen Hanım Göksu, Tülay Güven, Erdal Oral, Zeki Afacan ve Seher Afacan'a aramıza hoşgeldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.

Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz.

Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli.

Yıllık üyelik aidatımız 30 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üye kartı olmayan üyelerimiz bir fotoğraf bırakırlarsa kartları hazırlanacaktır.

Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T. İş Bankası Ankara (Cebeci) Şubesi
4205-2603263
TR280006400000142052603263

Bu katılımlarla aktif üye sayımız 428 Kadın, 224 Erkek olmak üzere 652 oldu.

MAHALLENİN SAKİNİ DEĞİL SAHİBİYİZ!

Değerli Komşularım,

Biz hayvanseverler, sık sık göz sorunları nedeniyle perişan durumda kedi ya da köpekler bulur, onların tedavisi için uğraşıp dururuz. Ancak genellikle tedavi, gözün alınması ile sonuçlanır. Tek gözlü ya da tümüyle görme özürlü bir canın sokakta yaşaması da, sahiplendirilmesi de son derece güçtür. Bu nedenle, geçen yıl kaybettiğim **Melek**'imin, 2013 yılında tamamen beyazlaşan ve üzerine de kan oturan gözünün tedavisi hakkında sizleri de bilgilendirmek istiyorum.

Pek çok veterineri dolaştıktan sonra Meleğin gözü için sonunda kendi göz doktoruma başvurmak zorunda kaldım. Çünkü daha önce verilen antibiyotik ve göz damlaları işe yaramamış, göz daha da kötüleşmişti. Beşeri doktor arkadaşımın verdiği reçeteyi **aynen söylediği gibi ve saat/dakika şaşmadan, günde 21 kez** uyguladım. Köpeğimin gözü 3. günde açılmaya başladı. 4. Gün, gözdeki beyazlık iyice açılmaya başlamış, 5. ve 6. günlerde ise kan tamamen kalkmıştı. Ancak doktorumuz tedaviyi kesmememizi ve devam etmemizi istedi. 4. haftaya girdiğimizde, göz artık pırıl pırıldı. İlaçların dozları azaltılarak aylarca devam ettik.

Bu bilgileri, herkesle paylaşmak istiyorum ki, başka canlar da yararlansın ve gözlerini kaybetmesinler. ***Lütfen, bu tedaviyi veterinerlerinizle paylaşın, onların onayı ile uygulayabilirsiniz.***

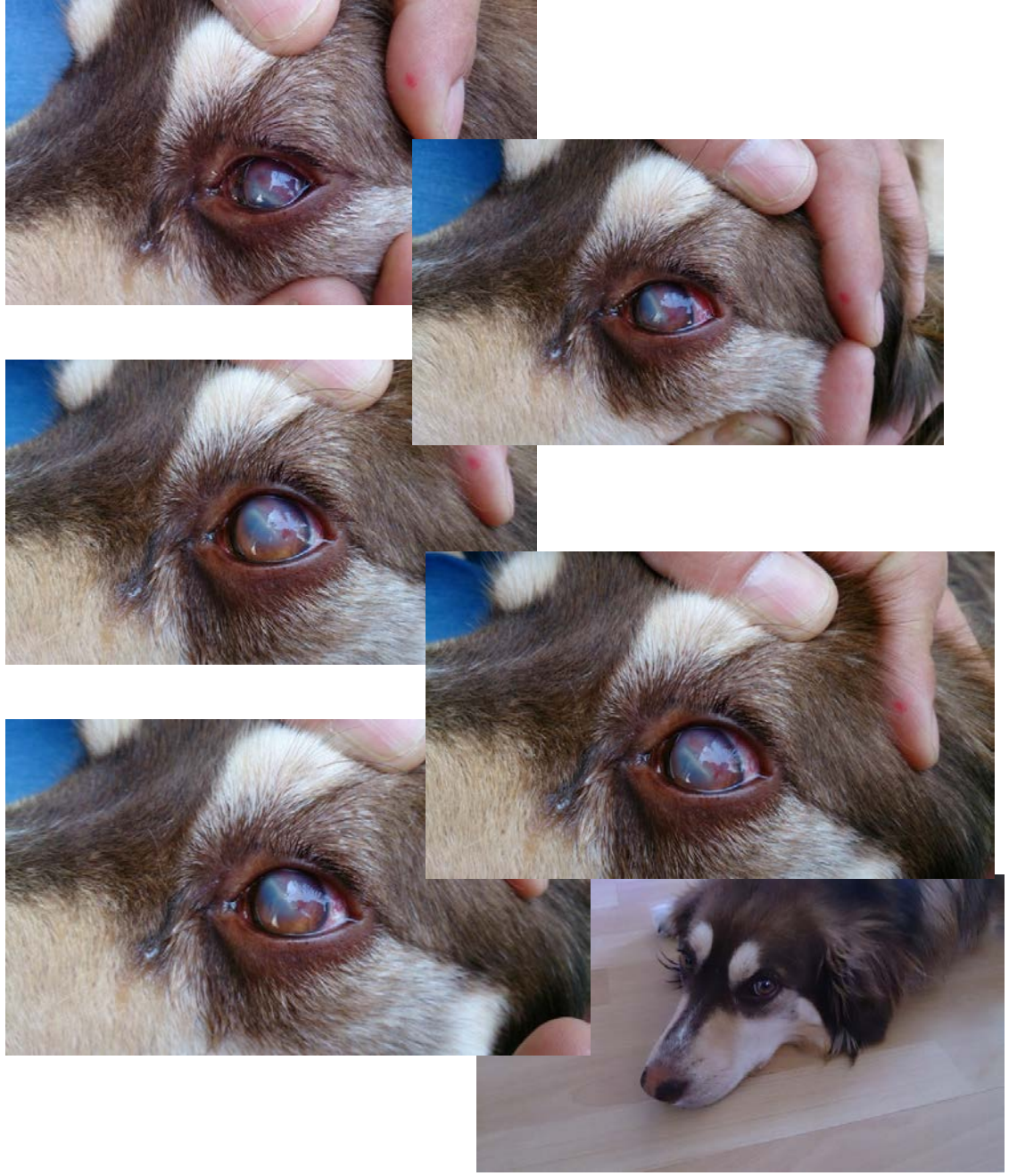
Buradan, arkadaşım **Prof. Dr. Yonca AKOVA**'ya, yıllar önce kedim **Tarçın**'ın ve **Melek**'in gözünü kurtardığı için binlerce kez teşekkür ediyorum...

Yazının devamında uygulanan ilaçları ve miktarlarını bulabilir, köpeğimin gözünün ilk ve son halini de resimlerde görebilirsiniz.

Uygulama epey zor sayılır. **Günde 21 kez** yapmak gerektiğinden, karışabilir. Onun için önce bir kâğıda liste yaptım, yanlarına uygulanacak saat ve dakikaları yazdım, sonra cep telefonuma tek tek ilaç isimleri ile alarm kurdum.

**Zovirax oftalmic pomad günde 5kez 1sürüm,
Zovirax şurup günde 2 kez 1 kaşık,
Vigamox damla günde 5kez 1 damla,
Eyestil günde 6kez 1 damla,
Lotemax damla günde 3 kez 1 damla.**

***Şurup 12 saatte bir,
Lotemax 8 saatte bir,
Vigamox yaklaşık 4 saatte bir,
diğerlerini de hesaplayıp ayarlayabilirsiniz.***

ARAMIZDAN AYRILANLAR

Ahmet Barındırır Ortaokulu öğretmenlerinden Şansal Ulukal'ın babası
Yüksel Ulukal kasım ayında yaşamını yitirmiştir.
Ailesine baş sağlığı dileriz.

Bu sayfamızda komşularımızın doğum-ölüm-evlilik gibi haberlerini sizlerle paylaşmayı düşünürüz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve varsa fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine gönderebilirsiniz.

ÇİĞDEMİM TÜKETİM KOOPERATİFİ GİRİŞİMİ ÜRÜN LİSTESİ

SERBEST GEZİNEREN TAVUK YUMURTASI

Gölbaşından pazartesi günleri gelir. 30'lu koli fiyatı 30 TL.
Siparişler pazar akşamına kadar verilebilir.

NOHUT

Gölbaşı'ndan kğ/ 7,5 TL

BAL

Eskişehir Mihaliççık
1 kg - 50 TL

EV YAPIMI DOMATES SALÇASI, KAVANOZDA 15 TL.

ATIK PİLLERİ, BİTKİSEL YAĞLARI VE HER TÜRLÜ ATIĞI
DERNEĞİMİZDE TOPLUYORUZ.

HER TÜRLÜ KAĞIT VE PLASTİK KAPAKLARI DA DERNEĞİMİZE
GETİREBİLİRSİNİZ.

LÜTFEN DERNEĞİMİZE GETİRDİĞİNİZ ATIKLARI BİRBİRİ İLE
KARIŞTIRMAYIN.

PLASTİK KAPAKLARIN YANINA KONAN PİLLER AYRIŞTIRMA
AŞAMASINDA OLUMSUZ SONUÇLARA YOL AÇMAKTADIR.

Bizim birbirinden güzel, faydalı ve çok çeşitli etkinlikler yapan mahalle derneğimiz ÇİĞDEMİM'in, kültür gezileri kapsamında Ankara'nın 110 km uzaklıktaki ilçesi Çamlıdere'ye düzenlediği müze gezisine komşularımızla birlikte katılmanın keyfini bir kez daha yaşadım. Tadına doyamadığım ve yine "eksik kaldım, keşke bu geziler her hafta olsa" dediğim bu gezi için, öncelikle Çığdemim Derneği yönetimine ve bize araç ve şoför temin eden Ankara Büyükşehir Belediye Başkanımız Sayın Mansur Yavaş'a teşekkür ederek yazıma başlamak istiyorum.

Derneğimizin ikramlarıyla başlayan neşeli yolculuğumuzun bitiminde, bizi Çamlıdere Belediyesi, Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Müdürü, Sayın Sefa Tursun karşıladı ve gezimiz süresince bizlere rehberlik ederek değerli bilgiler verdi. Buradan kendisine de emekleri için teşekkür ederim.

İlk olarak ilçe meydanında toplandık ve burada bulunan Taziye Evi, Kültür Evi, Kına Evi'ni gezdik ve

birbirinden güzel âdetler hakkında bilgi edindik. Örneğin Kına Evi'ni ve Taziye Evi'ni ücretsiz olarak kullanabiliyorsunuz. Ayrıca ramazan ayında toplu iftar sofralarına katılabiliyorsunuz. Masraflar, gönüllü Çamlıdereliler ve yine Çamlıdereli iş insanlarının aidatlarıyla faaliyet gösteren "Çamlıdere Derneği" tarafından karşılanıyor. Bu dayanışma, kimseyi incitmeden ve rencide etmeden gerçekleştiriliyor. Ben hep "Büyüdük ve kirlendik" derdim. Hayır! Bizi kirleten aslında büyük şehirler ve büyük şehirlerde verdiğimiz var

olma mücadelemizmiş. İşte o yüzden mahalle kültürünü yaşatmayı, mahallede bir birey olmayı, kısacası kendimi çok güvende, mutlu ve iyi hissettiğim bu aidiyeti çok seviyorum.

Meydandaki bilgilendirme sonrasında Doğa ve Hayvan Müzesi'ni gezdik. Doldurulmuş hayvanların önündeki sensörleri

harekete geçirdiğinizde, o hayvanın sesini duyabiliyorsunuz. Hayvanların doğal ortamı olabildiğince güzel

ve gerçeğe yakın bir biçimde hazırlanmıştı. Hemen belirtmeliyim ki, burada sergilenen hayvanların hiçbiri avlanmamış. Civar ilçe ve illerdeki hayvanat bahçeleri ya da çiftliklere başvuruda bulunulmuş ve hayvanlar doğal yollarla hayatlarını kaybettiklerinde ilgili yerlerden toplanıp, içleri doldurulmuş ve müzedeki yerlerini almışlar.

Daha sonra sırasıyla Kına Evi, Kültür Evi ve Etnografya Müzesi, Tarım Müzesi ve dünyadaki tek örneği Çamlıdere'de

bulunan Terazi Müzesi'ni gezdik.)Türkiye'de de müzeciliğin olumlu yönde şekil değiştirmesi ve yerleşim yerlerinin küçük küçük birçok müzeyle donatılması beni çok mutlu etti. Nefis bir öğle yemeği yedikten ve çay ve kahvelerimizi içtikten sonra Şeyh Ali Semerkandi Müzesi'ni gezmeye başladık. Bu müzede eski Çamlıdere yaşıntısı; berberi, çaycısı, yoğurtçusu, nalbandı ve hocasının, gerçeğine çok yakın maketleriyle canlandırılmıştı.

Rehberimiz Sayın Tursun, daha sonra bizleri Hz Ömer'in dördüncü kuşak torunlarından olan Şeyh Ali Semerkandi'nin türbesine, Şeyhin öğrencilerine gölgesinde ders verdiği, bugün 600 yaşında olan Meşe ağacına ve Şeyhin kullandığı malzemelerin bulunduğu Kutsal Emanetler Müzesi'ne götürdü. Şeyh Ali Semerkandi ve Çamlıdere hakkında daha detaylı bilgi sahibi olmak isteyenler Çamlıdere Belediye'sinin web sayfasını inceleyebilirler.

Türbe ziyaretini takiben yeniden Şeyh Ali Semerkandi Müzesi'ne gidip meşhur Çamlıdere çam kahvesinin de tadına baktıktan sonra yaptığımız yerel ürün alışverişinin ardından kerpiç Semerkandi Evi'ni ziyaret ettik ve son durağımız olan Oyuncak Müzesi'ne gittik. Sunay Akın'ın da oyuncak bağışladığı bu müzede 4500 oyuncak bulunuyormuş. Çocukluğumun oyuncaklarını camekân ardından da olsa yeniden görmek çok güzeldi.

Oyuncakların çoğu, girişinde Çamlıdere'nin küçük ölçekli maketinin bulunduğu bir lokomotif de yer alıyordu.

Anılarımıza rengârenk bir tat ekleyen bu geziyi, yüzümüzde ve yüreklerimizde hoş tebessümlerle, bir sonraki etkinlikte buluşmak üzere birbirimize söz vererek tamamladık.

İyi ki Çiğdemim Derneği var, iyi ki birbirinden güzel gülüslü, aydınlık yüzlü komşularımız var.

DÜNDEN BUGÜNE ÇİĞDEM

Şu anda Nimet-Dr. Erdoğan Meto Otistik Çocuklar Eğitim Merkezi olan yerde bulunan Aydınlar İlkokulu'nda bir tören.

(Ayşeabla Okulları ve Trafik Parkının yanındaki alan)

* Eski Çiğdem Mahallesi fotoğraflarınızı bizimle paylaşırsanız seviniriz.

Merhaba,

Aralık ayı sayımızla tekrar köşemizde beraberiz.

Satranç sadece bir oyun değildir; içinde bulunduğu mantık kuralları sayesinde düşünmemizi sağlar. Satranç problemleri çözmek bize sadece oyun sonu öğretmez akıl yürütme ve strateji sayesinde düşünme becerimizi de geliştirir. Satranç zekamızı iyi kullanabilmenin yanı sıra bilgiye de ihtiyaç duyar bu yüzden teori ve uygulama bir arada gerçekleştirilmelidir.

Bu ayki sayımızda öğrendiğimiz bilgileri pekiştirmek ve mat kavramını tekrar edecek satranç problemlerini çözerek, oyun sonunu oyunlarımızda uygulayabiliriz.

Konumları satranç tahtanıza dizerek çözersek hem akılda kalıcılığı artar hem de daha iyi anlayabiliriz.

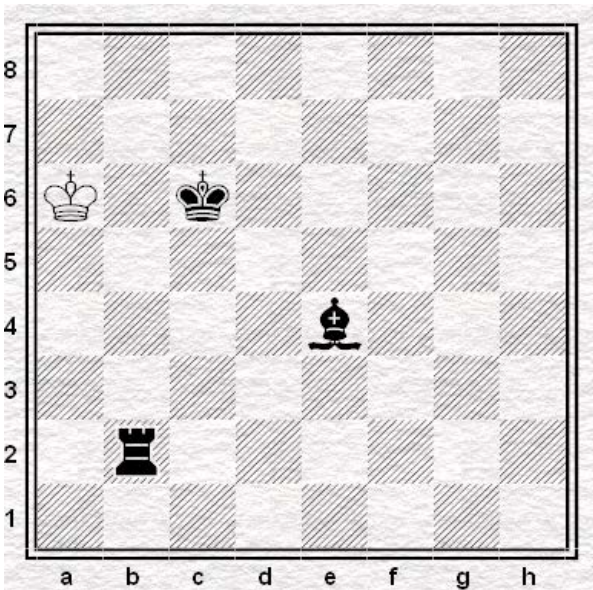
Konumlar Türkiye şampiyonalarında oynanmış oyunlardan alıntıdır.

Basit sorular seçtim tüm taşların bulunduğu daha sonra basitten zora doğru her sayımızda ilerleyeceğiz. Başlangıçta isterseniz kendinize zaman tutarak çözmeye başlayıp hızlı düşünme becerimizi geliştirebiliriz.

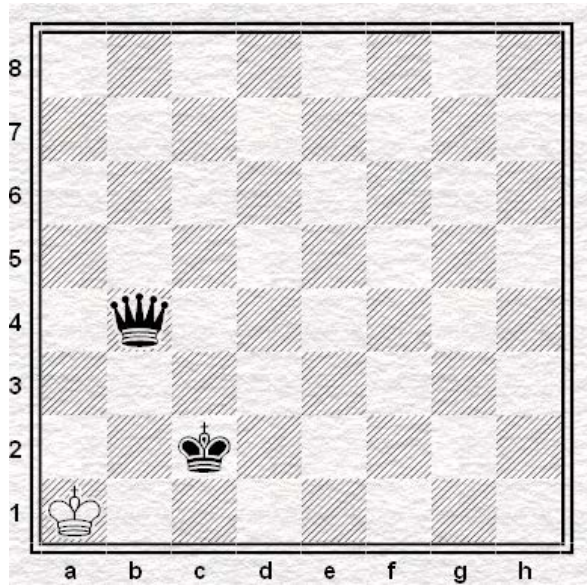
1 Hamlede Matlar

1. Önce düşün şahı hangi taşla tehdit edebilirim.
2. Şahı bul, gidebileceği yerleri tespit et.
3. Şahımızla hangi noktadan şahı istersek ona zorunlu hamle yaptırırız ve kaçabileceği noktaları tutabiliriz.

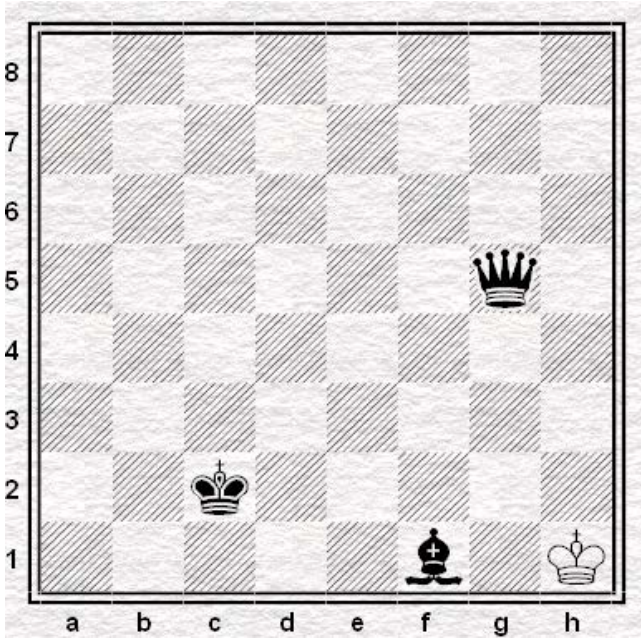
SİYAH OYNAR 1 HAMLEDE MAT YAPAR.

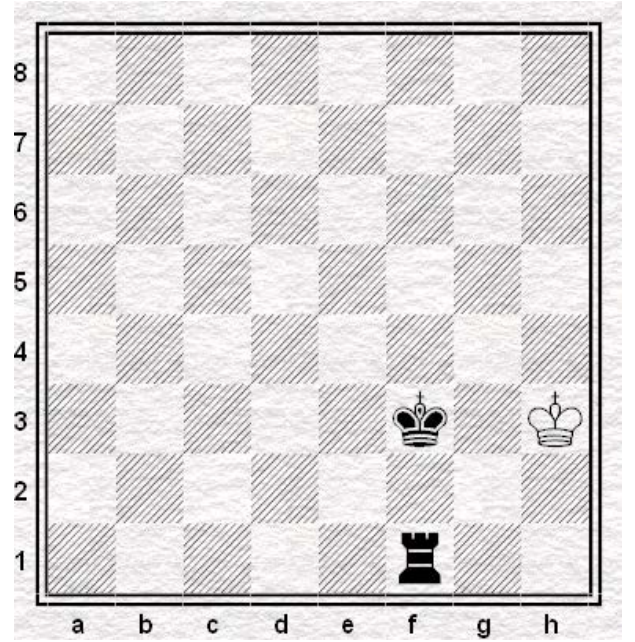
1.

2.

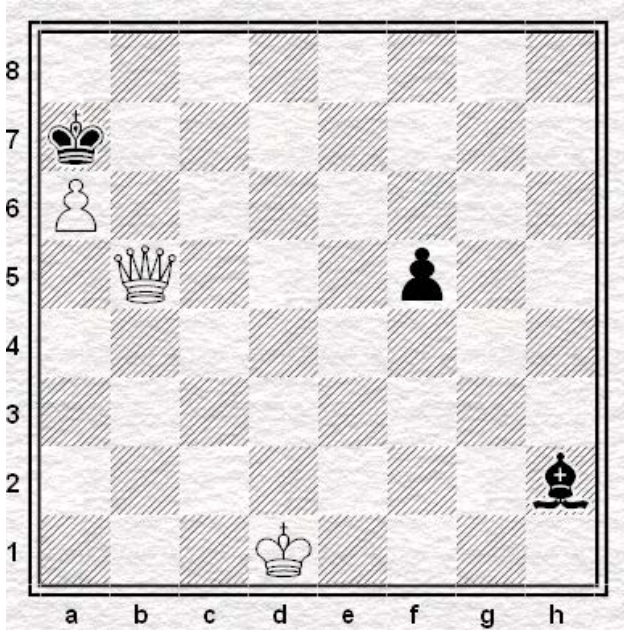

3.

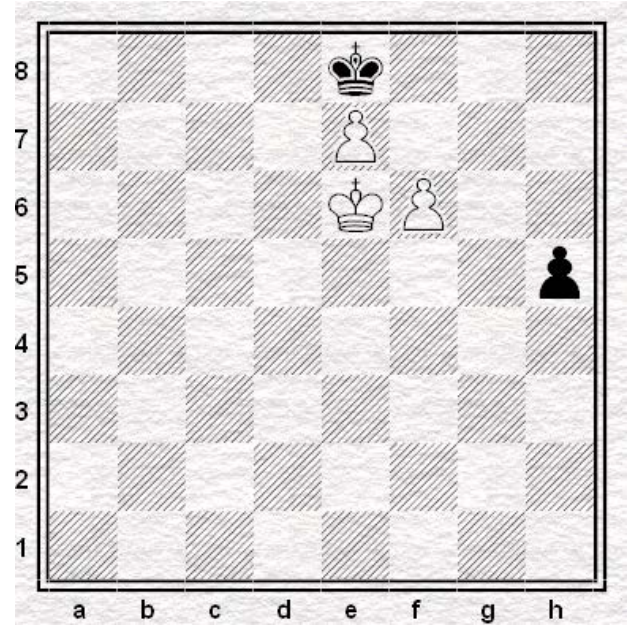

4.

BEYAZ OYNAR 1 HAMLEDE MAT

5.

6.

Cevaplar gelecek sayımızda.

Bu hayatta kendini **şah**
zanneden **piyonlara** prim
verildiği sürece, insanlık
mat olmaya mahkumdur

HAYVAN RESİMLERİM

Arven Bülbul – Gökkuşağı Sitesi
(Yaş 4.5)

Tilki

Tavşan

En sevdiği köpek

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ !

İnsanların sosyal ve ekonomik faaliyetleri sonucunda işe yaramaz hale gelen, kullanım süresi dolmuş yaşadığımız ortamdan uzaklaştırılması gereken maddelere genel olarak atık denmektedir. 2015 yılında yayınlanan Atık Yönetimi Yönetmeliği'ne göre ise atık; üreticisi veya fiilen elinde bulunduran gerçek veya tüzel kişi tarafından çevreye atılan veya bırakılan ya da atılması zorunlu olan herhangi bir madde veya materyal olarak tanımlanmaktadır.

Atık ile çöp birbirinden farklı ve karıştırılmaması gereken kavramlardır. Çöp içinden, kağıt, karton cam, metal, plastik gibi maddeler ayrıldıktan sonra geride kalan ve hiçbir şekilde geri kazanımı veya geri dönüşümü mümkün olmayan artık malzemeye denmektedir. Yani çöp düzenli depolanması veya bertaraf edilmesi gereken bir kısım iken, atık ihtiva ettiği maddelerin ayrıştırılması ve özelliklerine göre geri dönüşüm veya geri kazanım işlemlerine tabi tutulması gereken, ülke ekonomisine katma değer sağlayabilecek kısımdır.

Teknolojik gelişmeler, hızlı nüfus artışı, tüketim alışkanlıklarının günden güne değişmesi ve buna benzer birçok nedenden dolayı doğal kaynaklar hızla bozulmakta ve azalmaktadır. Doğal kaynaklardaki bu deformasyona ek olarak doğaya bırakılan atık miktarı da hızla artmaktadır. Atıkların artması, özelliklerinin değişmesi, doğada yıllarca çözünmeden ve yıkıcı etkisini yitirmeden kalabilen atıkların çoğalması gibi birçok etken çevre adını verdiğimiz ortamın kullanım amaçlarının dışına çıkmasına yani çevre kirlenmesine sebep olmaktadır.

2002 yılında Türkiye İstatistik Kurumu'nun yaptığı araştırmalar sonucunda ülkemizde kişi başına düşen günlük atık miktarı 1.3 kg, günlük oluşturulan toplam atık miktarı yaklaşık 90000 ton, yıllık üretilen toplam atık miktarı yaklaşık 31 milyon tondur. Bu verilere karşın ülkemizde geri dönüştürülebilir veya geri kazanılabilir atık miktarı yaklaşık 4 milyon ton civarındadır. Her geçen gün artan atık miktarları sonucunda da az atık oluşturan üretim çeşitleri araştırılmalı, geri dönüşüm ve geri kazanım süreçlerinin daha fazla kullanılması gerekmektedir. Bu nedenle de ülkemizde atık yönetim projeleri geliştirilmekte, prosesleri sonucu atık oluşturan sanayi kuruluşları veya işletmelere, fabrikaların işlem yaptığı proseslere uygun olarak atıkların sınıflandırılması yapılmakta, endüstriyel atık yönetim planı oluşturulmakta ve entegre edilmektedir.

Atıklar Nasıl Sınıflandırılır?

Atıkların kaynağına, bileşimine ve özelliklerine göre sınıflandırılması; toplama, taşıma ve bertaraf sistemlerinin tasarımı, tesisi ve işletilmesi, geri kazanılabilir maddelerin ekonomiye kazandırılması ve bu atıklardan enerji üretimi açısından son derece önemlidir.

Sınıflandırma işleminde değişik yaklaşımlar olmasına karşın genellikle atıklar;

- Bileşimine ve ihtiva ettiği maddelerin özelliklerine,
- Kaynaklarına göre atıklar olmak üzere 2 şekilde sınıflandırılmaktadır.

Bileşimine göre atıklar;

- Organik 1: Kompostlaştırma işlemine tabi tutulabilen ve yanabilir organikler (bitkisel, hayvansal, kağıt, tekstil atıkları...)
- Organik 2: Biyokimyasal ayrışması imkansız ya da çok yavaş olan organikler (odun, kağıt, deri, lastik, kemik, plastik atıklar)
- İnert maddeler: Yanmayan maddelerdir.(cam atık, porselen atık, taş ve kil atıkları)

Kaynaklarına göre atıklar;

- Evsel Atıklar, İnşaat(Hafriyat) Atıkları, Tehlikeli Atıklar, Tıbbi Atıklar, Ambalaj Atıkları, Atık Pil ve Akümülatörler, Atık Yağlar, Ömrünü Tamamlamış Lastikler(ÖTL), Ömrünü Tamamlamış Araçla, Elektronik Atıklar şeklinde kategorilere ayrılmıştır.

Kaynak: <http://atiksahasi.com/>

Eğitim hakkı engellenemez değil mi? Öyle bir engellenir ki size kendi yararınıza olduğunu bile düşündürürler. Nasıl mı?

- Bakın bu çocuk sınıf düzenini bozuyor, ne kendine ne de başkalarına rahat veriyor. Hem kendisi de sınıfta yalnız kalıyor. En iyisi siz onu kendisi gibi olanların gittiği okullara götürün.

- Ama bize kaynaştırma yazıldı

- Yazıldı da sınıfımız hiç uygun değil, yazması kolay uygulaması zor.

Vesaire, vesaire...

Evet hakkı tabi engelli çocukların kendi akranları ile birlikte okumaları. Ancak sadece o sınıfa yazılmakla bitmiyor, uygun ortamların hazırlanması, sınıf arkadaşlarının ve ailelerinin bilgilendirilmesi gerekiyor. Tabi bu fazladan bir çaba göstermeyi gerektiriyor ve bunu kanunen yapmak zorunda olsalar bile engelli ailesini yıldırmak daha kolay geliyor.

Sürekli bir şeylerle savaşmak zorunda kalmak, zaten hayatın getirdiği onca yük varken bir de çıkarılan suni engellerle uğraşmak, aileleri de, çocukları da çok yıpratıyor. Öyle ki her konuda doğrudan savunma ve korunma pozisyonu alıyor insanlar. Yelpazenin neresinde yer alırsanız alın "onlar" olmaktan kurtulamadığınız bir toplum içinde yaşıyorsunuz. Sizi kafalarında başka bir kesim olarak kodlamış insanlara durmadan; "ben de bu toplumun bir bireyiyim", "aynı haklara sahibim, uzaydan gelmedim" diye anlatıyor anlatıyorsunuz.

Otizmli bireyler ve biz ailelerinde bu kısıtlanmışlık duygusundan çıkarılabilmesi ve hak ettikleri şekilde toplumla iç içe yaşayabilmelerine yönelik olarak sosyalleşme konusunda bireysel, kurumsal düzeyde bir şeyler yapılması gerekliliği şart. Bu konuda sadece onların çabaları değil görüldüğü üzere çoğu zaten bu çabalardan yılmış durumda toplumun diğer çoğunluğunun da çabaları gerekiyor.

Oysa ki BİZ olalım ve sen-ben-öteki ayrımını yeneelim. Yapılacak her türlü ötekileştirme, ayrıştırma gün gelip toplumun ortak hiçbir değerinin kalmamasına sebep olacaktır. Kaldı ki bugün sağlıklı olabilirsiniz, bu yarın bir engelli olmayacağınızın garantisi değildir. Kasım ayı başında, Aksaray'da yaşanan çirkinliği bir daha yaşamamak dileğiyle.

TÜRKİYE OTİZM MECLİSİ AÇIKLAMASI

Her bireyin olduğu gibi otizmli bireylerin de bütünleştirilmiş ortamlarda eğitim alma hakkı Başta T.C. Anayasası olmak üzere ilgili yasa ve yönetmeliklerle düzenlenmiştir. 5378 sayılı engelliler yasası ile de güvence altına alınan eğitim hakkının engellenmesi hiç bir kişi, kurum, idarecinin ve ailenin insiyatifi ve keyfi kararına bağlı değildir. Aksi hareketlerin ayrımcılık ve nefret suçunu oluşturacağı yasalar da açıktır.

Aksaray ilimizdeki bir okulumuzda yaşanan gelişmelerle ilgili girişimlere başlanmış olup, Milli Eğitim Bakanlığımızın gerekli önlemleri en kısa sürede alacağına inanıyoruz. Süreci sonuna kadar takip edeceğimizi belirterek öğrenci ve ailelerimizin yanında olduğumuzu bildiririz.

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli) mutlu olduğu bir mahalle olmak vizyonu ile çalışıyoruz.

PLASTİK POŞETLER ARTIK ÜCRETLİ
ŞİMDİ BEZ TORBA KULLANMAYA ÖZEN GÖSTERELİM,
YENİ BEZ TORBALAR ÇİĞDEMİM DERNEĞİNDEN
7.5 TL'YE TEMİN EDİNİLEBİLİR. (3 ADET 20 TL.)

BAĞIMSIZ, TARAFSIZ, GÖNÜLLÜ

ÇİĞDEM'DE SAĞLIK SÖYLEŞİLERİ

"OBEZİTE VE DİYABET"

Dyt. Çiğdem Özcan

10 Aralık 2019 Salı 19:30

Çiğdemim Kültür Evi

Çiğdem Mahallesi 1551.Cadde
No:14-A Çankaya-Ankara
(312) 2852047 - 507 8685770

/cigdemimdernegi

Son yıllarda bazı kitabevlerinin teşviki ile anı roman türü kitapların sayısının arttığı gözlenmektedir. Emre Kongar'ın Hıfzı Topuz'a Remzi Kitabevi'ni önermesinden sonra Remzi Kitabevi ve Destek Yayınları'nca yayınlanan anı roman sayısında belli bir oranda artış olur. Bu tür kitaplar araştırmacılar tarafından yazılanlar ilgi gördükleri tahmin etmekteyim. Bu tip kitaplara örnekler verelim;

Hıfzı Topuz; Abdülmecit, Taif'te Ölüm, Tevfik Fikret için (Elbet Bir Sabah Olacaktır), Sabahattin Ali, Neyzen Tevfik, Namık Kemal,

Nazım Hikmet gibi önemli kişilerin yaşamlarından kesitler sundu.

Destek Yayınlarından; Hüseyin Cengiz, Cemal Süreya, Özlem Esmegül ise Sait Faik Abasıyanık'ın hayatından kesitler verdi. Yine Osman Balcıgil Suat Derviş, Sabahattin Ali ve Nazım Hikmet'in annesi ressam Celile Hanım'ın hayatını kaleme aldı. O kitaptan kesitler verelim;

Kitap Tanıtı- Ela Gözlü Pars- Celile

Nazım Hikmet'in büyükbabası Mehmet Nazım Paşa Mersin'de vali iken bir İngiliz döverek bir Türk'ü öldürür. Vali Nazım Paşa İngiliz'i meydanda astırır. Celile çok sevdiği kültür ve resim konularında fikrini aldığı kayınpederinin ismini oğluna koyar.

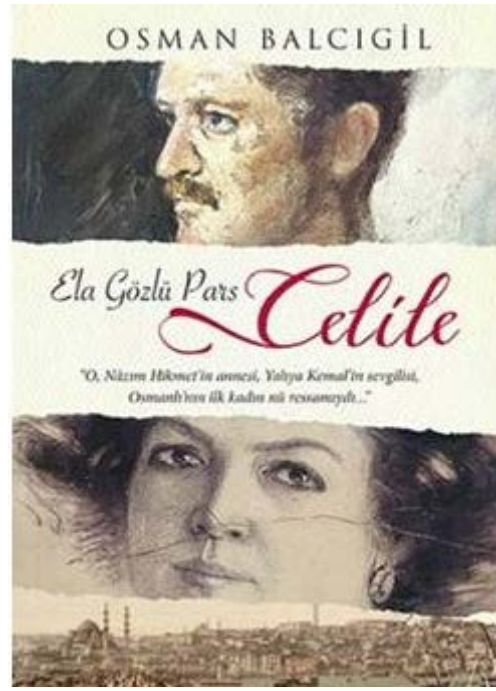
Selanik'e sürgüne gönderilen devrik padişah II. Abdülhamit burada Aletini adı verilen köşkte kalmış.

* Nazım Yahya Kemal'e şöyle yazmıştı;

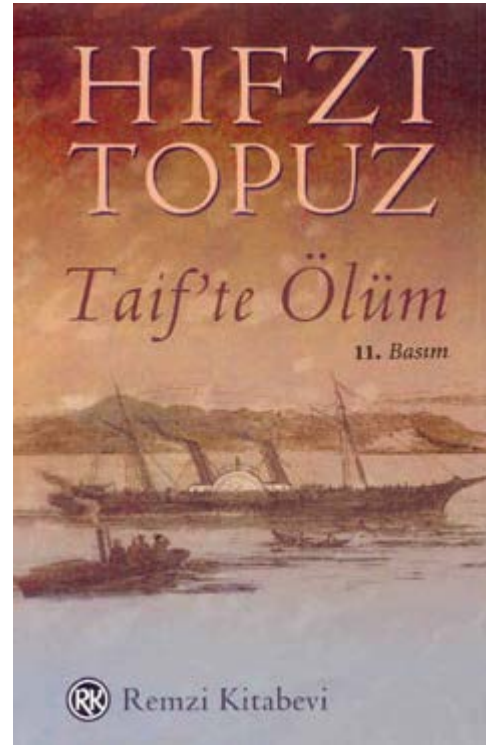
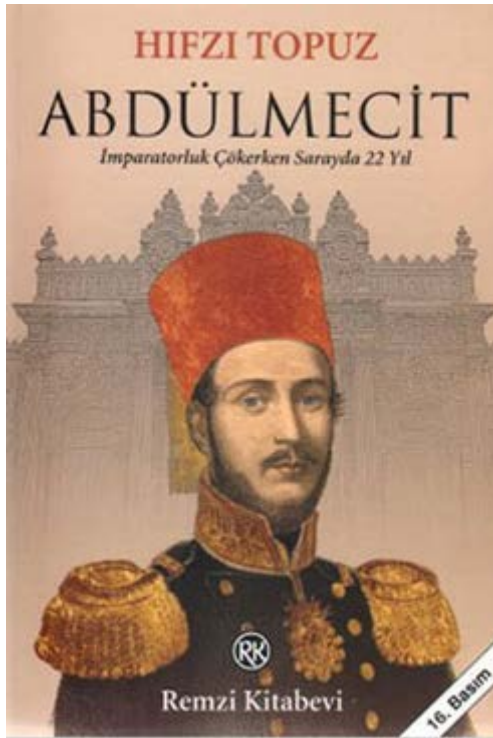
'Muallim olarak girdiğiniz bu eve, babam olarak giremeyeceksiniz.'

- Akaret, kiraya verilerek gelir kazanılan ev, dükkân gibi konutlara denir.
- Ne yazık ki mutsuzluk, mutluluğun ikiz kardeşidir!

* Yollarda kalan gözlerimin nurunu yordum
Kimdir o, nasıldır diye rüzgârlara sordum
Hülyamı tutan bir büyü var onda diyordum
Gördüm: Dişi bir parsın ela gözleri vardı.
Yahya Kemal Beyatlı

Ela Gözlü Pars; Celile- Kütüphane No; 29730

ZİYA GÖKALP MÜZE EVİ

Turhan Demirbaş - Başak Sitesi

Diyarbakır'ın yetiştirdiği fikir adamı Ziya Gökalp'in doğduğu bu ev 1956 yılında müze olarak düzenlenmiştir. Ziya Gökalp'e ait özel eşyaların yanı sıra etnografik malzemeler de sergilenmektedir.

Ünlü sosyolog, şair ve yazar Ziya Gökalp'in doğduğu ve çocukluk yıllarını geçirdiği ev, Melik Ahmet Caddesi, Gökalp Sokak'ta yer alır. 19. Yüzyılda inşa edilmiş olup Diyarbakır sivil mimari örneklerinin en güzel eserlerdendir. Diyarbakır yapılarına göre farklı özellikler arz eden bu ev, merkezi avlu etrafında sıralanmış 3 kanattan oluşmaktadır. Bu kanatlar zemin+tek katlı olarak inşa edilmiştir. Diyarbakır evlerinde bulunan havuz bu evde, avlunun ortasına konulmayıp, eyvan içine yerleştirilerek farklı bir mimari

düzen benimsenmiştir. Harem ve selamlık bölümlerden oluşmaktadır. 1824 yılında Ziya Gökalp'in ailesine intikal eden evde 1876 yılında Ziya Gökalp doğmuştur. 23 Mart 1956 tarihinde evin harem bölümü İl Özel İdaresince, selamlık bölümü ise belediye tarafından kamulaştırılmış, harem bölümü, Kültür ve Turizm Bakanlığınca Ziya Gökalp Müzesi olarak düzenlenerek ziyarete açılmıştır.

GAZETELERDEN BİR ACI HABER

Turhan Demirbaş - Başak Sitesi

Önceki yıllarda Çiğdemim Derneği Kültür Evi'nde "Göle Yas" belgesel filmini, hüznle izlemiştik. Göle Yas filminin yönetmeni, yapımcısı ve senaristi Mehmet Şafak ile filmin gösteriminden sonra Skype üzerinden bağlantı kurulmuş ve belgesel ile ilgili bilgi almıştık.

Burdur Gölü'nün kurumakta olduğuna üzülürüm. Fethiye'ye her gidişimde bu manzara karşı karşıya kaldığımda hüznüm artar.

Mehmet Şafak Türkel, doğduğu şehir Burdur'u, çevresini sever ve korurdu. 20 kadar kısa filme yönetmenlik yapmıştı.

Mehmet Şafak Türkel'in, Burdur civarında ormanlık bir alanda ölü bulunması haberine çok üzüldük. .

Yönetmen Mehmet Şafak Türkel, ışıklar içinde uyu.

- Eskipazar-Safranbolu-Safran Tarlası-Yörük Köyünü gezdik
- “Afiyet Olsun, İsrâf Olmasın” söyleşimizde konuğumuz Turuncu Bayrak Platformu idi.
- Doğa ve Hayvan Müzesi, Kültür Ev ve Etnoğrafya Müzesi, Kutsal Emanetler Müzesi, Oyun ve Oyuncak Müzesi, Şeyh Ali Semerkandi Müzesi, Tarım Müzesi ve Terazî Müzesi’ni ziyaret ettik.
- “Halfeti’den Hasankeyf’e - Sudaki Umut” belgesel filmini izledi, sonrasında söyleştik.
- Komşumuz Mahmut Temizyürek ile kütüphanede buluştuk. “Ağır Şiir Kadın” kitabı hakkında uzun uzun konuştuk.
- Edebiyat Topluluğu Erendiz Atasü’nün katılımıyla “Baharat Ülkesi’nin Hazin Tarihi” kitabını konuştu.
- 2.El Takas, Paylaşım ve Satış Pazarımızı gerçekleştirdik.
- Dr. Alparslan Tekiner ile “Kitle iletişim araçlarının zararları ve çocukların korunması” konusunda söyleşi yaptık.
- Çiğdemim Çocuk Meclisi aylık toplantısını yaptı.
- Komşularımızla birlikte İskender Pala’nın “Leyla ile Mecnun”, Berthold Brecht’in “Küçük Burjuva Düşünü” tiyatro oyunlarını izledik.
- Galip Kurdoğlu ile Karadeniz fıkraları bir söyleşimiz oldu.
- Komşularımızla Gaziantep – Urfa turunda gezdik, öğrendik, eğlendik.
- Mahalleyi tanımak isteyen komşularımızla birlikte mahallede gezdik, derneğimizi tanıttık.
- 10 Kasım sabahı komşularımızla Ata’ya Saygı Yürüyüşü yaptık.

Aralık Ayında Kesinleşen Etkinliklerimiz

- 2-4 Aralık 2019’da Gaziantep – Urfa’yı başka komşularımızla tekrar gezeceğiz.
- 3 Aralık 2019 tarihinde “Modernleşme ve Toplumsal Değişmenin Niteliği” söyleşimiz var.
- 10 Aralık 2019 tarihli sağlık söyleşimizin konusu “Obezite ve Diyabet” .
- 14 Aralık 2019 tarihinde İzmir ve Antalya Devlet Tiyatrolarının “Kantocu” ve “Buzlar Çözülmeden” oyunlarını seyredeceğiz.
- 14 Aralık 2019 kütüphanede “Öykülü Şiirler” söyleşimiz var. Yazar İnci Gürbüzatık konuğumuz olacak.
- 24 Aralık 2019 Edebiyat Akşamında Ahmet Hamdi Tanpınar’ın “Huzur” romanını konuşacağız.
- 28 Aralık 2019’da Sarah Ruhi’nin “Temiz Ev” oyunu için Şinasi Sahnesi’ndeiz.

En eski yılbaşı anılarım 1962 yılına ait. Gerisi boz bulanık.

Okul dergilerinde ve gazete karikatürlerinde gördüğüm yaşlı, aksi suratlı bir dede, eski yıl. Henüz yürümeye başlamamış, emekleyen, apalak, güler yüzlü erkek çocuğu, yeni yıl. İkisi de erkek. Neden acaba?

Son yıllarda Noel kızları çıkmaya başladı da ortalık şenlendi.

Ren geyiklerinin çektiği kızaklarla hediye dağıtan Noel baba tamam. Ama yılları sembolize eden insanlar neden hep erkek çizilir, anlamış değilim.

Çocukluğumda yılbaşı günleri yediğimiz hindi, dayımın asker arkadaşının yeni yıl hediyesiydi. Askerde iyi dost olmuşlar, terhis olduktan sonra da sürekli görüşürlerdi.

Adı çok hoşuma giderdi: Yemliha Amca. Anneannemler gibi Kafkas göçmeniydi. Her yıl dayımları ziyarete gelir, yılbaşı hindisini de getirirdi. Kendi besleyip büyüttüğü hindilerden. Ben Yemliha adının “yemlemekten” geldiğini düşünür, çok ilginç bulurdum.

Yılbaşı günü, annem ve biz altı kardeş okul çıkışı dayımlara giderdik. O yıllarda 31 Aralık öğleden sonra tatile girerdi işyerleri. Yengemle annem hindi ve iç pilav yaparken, biz evdekilerle sayısız bir düzineye ulaşan kuzenler, gündüzden eğlenceye başladık.

Dayımların evinin önünde iki okul vardı, aynı bahçe içinde. Cumhuriyet ve Tufan Paşa İlkokulları. Hemen oraya koşar, ağaçlara salıncak kurar, saatlerce sallanırdık. Sokak satıcılarını da boş göndermez, akşamki lezzetli yemekleri bile bile, abur cubur yer içerdik. Zırt pırt eve gider, para isterdik büyüklerden. “Eşek anırtmıyor, çerçi bağırtmıyorsunuz.” deseler de çıkarır verirdiler.

Akşamın nefis hindi-iç pilavı, gecenin olmazsa olmazı helvanın (irmik, un fark etmezdi) tadına doyumazdı. Sonra tombala faslı. Eve dönüş.

Bir yıl sonra yine aynı. İple çekerdik yılbaşlarını. Ta ki dayımlar köye taşınincaya kadar. Ondan da önemlisi, Yemliha Amcanın ölümü...

Çocukluğumdaki zevki vermese de, iyi kötü kutlamalar sürdü, sonraki yıllarda da. Zaman oldu, hayat pahalılığı, ekonomik kriz nedeniyle, tane işi meyve, gramlık çerezlerle... Kimi zaman şampanya gibi patlayan suni şaraplarla...

Evlenip çoluk çocuğa karışınca, arkadaşlarla bir araya gelir, evde eğlenirdik genelde. Televizyonda dansözlü, sanatçıları programları izler; tavla, okey, tombala, kâğıt oyunları oynardık. Birbirimize ufak tefek hediyeler alır, mili piyango çekilişini heyecanla beklerdik, zengin olma hayalleriyle. Bir de yeni yıla nasıl girersek, bütün yılın öyle geçeceği düşüncesiyle.

Çocuklar büyüyünce eğlenceler de bağımsızlaştı. Büyükler evde yaşlılarla televizyon karşısında atıştırırken, gençler otele, diskoya takılmaya başladı. Eski tadı da kalmadı böylece.

Cep telefonuyla çektikleri kutlamalar, şapkalı, balonlu fotoğraflar, havai fişek gösterileri...

Bu yıl kızım evine davet etti.

Eskisi gibi 31 Aralık günü öğleden sonrası tatil edilmiyor, çalışıyoruz. Çocuklar işten, ben okuldan geç vakit çıktık. Alışveriş de yapınca evde buluşma 8.30 u buldu. Bir arkadaşları da gelince altı kişi olduk.

Yılbaşı çamı hariç evde hiçbir şey hazır değil. Telaştan eksikler tek tek aklımıza geliyor. İçme suyu bile bitmiş. Allahtan apartman görevlisi Bayram, çalışkan, becerikli, eline ayağına çabuk. Üstelik esprili de. Arada nükteler, kahkahalarla yaptığı işi süslüyor, cilalıyor.

Bu arada (gidip geldikçe) olmasa daha iyi gibi çocuklar salona yıllanmış şarapları, viskileri, rakıları taşıyıp duruyor. Çok içmekten ziyade herkesin zevkine uygun içki bulunsun diye. Bütün çeşitleri servis masasına yerleştirdiler.

Kapıdan kafasını uzattıkça dizili şişeleri gören Bayram takılmadan duramadı:

“Şunu getir Bayram, bunu getir Bayram! Sabah olunca da imamı getir Bayram olmasın sakın!” deyiverdi. Yaptığı espriye hepimizden çok yine kendisi güldü.

Kutlamamız iyi geçti. Bir ara uyuklarken kameralara takılmışım.

Milli Piyango biletlerimize de her yıl olduğu gibi sadece amorti çıktı.

Sağlık olsun. Ocak/2008 Ankara

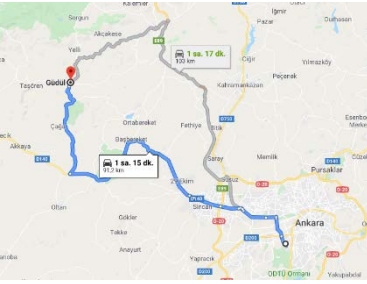
Şehir Dergisi Şubat 2019

ÇİĞDEMİM “YAD TÜRK SANAT MÜZİĞİ KOROSU”
ŞEF AZİZ ÇAĞATAY YÖNETİMİNDE ÇALIŞMALARINA
PAZAR GÜNLERİ SAAT 10.30’DA DEVAM EDİYOR
KATILMAK İSTEYENLERİ BEKLİYORUZ

www.cigdemim.org.tr

TEL: 285 20 47

MAHALLENİN SAKİNİ DEĞİL SAHİBİYİZ!

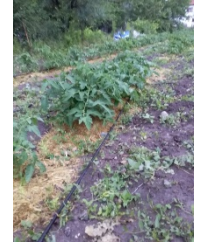
Ben Özkan Baş. Kızım Buse ile, Buğday Derneği ve Dört Mevsim Ekolojik Yaşam Derneği'nin Gündül çiftçilerine yönelik permakültür ve agroekoloji eğitimi alan 10 öncü çiftçiden biriyiz.

Nasıl Bir Üretim Yapıyoruz

Katılmış olduğumuz eğitimlerden edindiğimiz bilgilerle ilk kez sebze üretimine başladık. Eğitimlerin hem parasal yönden hem de toplumsal açıdan çok faydasını gördük. Üretim aşamasında yerel atalık tohumlar kullandık. Bahçemizde kimyasal gübre ve ilaç kesinlikle kullanmadık. Gübremizi ilacımızı normal hayatta değer vermediğimiz atık ve bitkilerden elde ettik. Örneğin odun külü kullandık. Fosfor ve potasyumdan zengin atık kül sebzelerde çiçeklenmeyi ve ürünlerde lezzeti arttırdı. Yumurta kabuğu kullandık, bitkilerin kalsiyum açığını giderdik. Demir talaşı kullandık, deveklerin demir ihtiyacını giderdik. Zararlı böceklerle karşı ısırgan otu ve sarımsaktan yaptığımız ilacı kullandık. Zararlı böcekler bahçemizi terk ederken diğer yararlı böceklerin çoğaldığını gözlemledik. Ayrıca bahçemizde kardeş bitkiler ve iyi-kötü komşu metodunu denedik, gayet başarılı sonuçlar aldık

Domateslerin arasına sarımsak, soğan ve aynisefa, fasulye ve barbunyaların arasına ise mısır diktik. Maclama uyguladık yabancı otla mücadelede çok etkili oldu. İşgücü bakımından çok rahat ettik. Ayrıca maclama metodu ile su giderimiz de oldukça azaldı. Kısaca

değer vermediğimiz atıkları kullanarak doğal bir üretim yapıp hem ülke ekonomisine katkıda bulunduk, hem insan sağlığına, hem de doğaya zarar vermeden üretim yaptık.

Şunu da gözlemledik ki, kimyasal gübresiz ve ilaçsız daha verimli üretim yapılabilirdi.

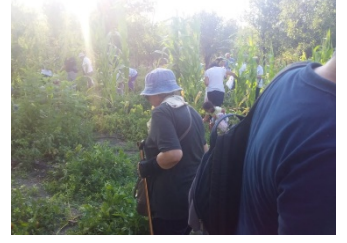
Neden Böyle Bir Üretim Yapıyoruz

Günümüzde kanser vakaları hızla artıyor, çoğu bilim insanı bu artışın tarım ilacı ve sentetik gübrelerden kaynaklı olduğunu dile getiriyorlar. İhraç ettiğimiz meyve ve sebzede en ufak pestis kalıntısı var diye ülkemize geri gönderiliyor ve iç piyasaya sürülüyor. Şahsen bu durum beni çok etkiliyor. Benim insanım da zehirsiz gıda yemeye layık diyerek bu üretim şeklini seçtim.

Hedeflerimiz

Bu yıl ilk kez sebze üretimi yaptığımız için pazarlama ve tüketici memnuniyetinde acemiliğimize bağlı olarak bazı sıkıntılar yaşadık. Ankara Büyükşehir Belediyesinden üretici pazarı talebinde bulunduk. Umarız biz üreticilere yardımcı olur ve şehirdeki bilinçli tüketicilere daha kolay ulaşırız. 2020 yılında üretim sahamızı büyütüp şehirdeki gıda toplulukları ile irtibata geçeceğiz. Talebe göre ekim yapacağız ve topluluk temsilcilerini bahçemize davet edip, üretim aşamalarımızı kendilerine göstereceğiz. Böylece üretici ve tüketici arasındaki güveni güçlendirip diğer üretici arkadaşları da aramıza alarak, az maliyetli, yüksek getirili bu üretimi yaygınlaştırmak istiyoruz. Ayrıca şehrin stresinden bunalan insanları ilçemize davet edip bahçemizde ve misafirhanemizde ağırlayacağız.

Antik Roma dönemi tanrılarının başında iki yüzlü Janus gelir. O, sağa ve sola bakan iki çehresiyle tanınır. Bir yüzüyle geçmişe, diğeriyle geleceğe bakarak evrendeki tüm geçişlerin ona bağlandığı söylencesi yüzyıllar önce almış yürümüştür. Cennetin kapısında da onun durduğuna inanılmış. Bu yüzden Roma'da bir vakitler hangi tanrı için tören düzenlenirse düzenlensin, mutlaka Janus'un adı ile başlamak kuralı uygulanmış.

Varlıklı ve adil bir yaşama, barışa, dirliğe, dürüstlüğü kazandığı sanat ve yaratımla dolu keyifli günlere geçiş. Janus'un iki yüzü böyle geçişleri çağrıştıran iyicil bir anlama gelirken, bizim için ikiyüzlü olmak olumsuzluktur. Pek istenmeyen bir niteliği betimler. Aynı insan, kah bir dost, kah bir yabancı; kah bir sevdalı kah bir duyarsız. Ne fena... Birini ikiyüzlü buluyor isek, kimsenin hoşuna gitmeyen önemli bir yanı vardır: içtenlikten yoksundur, bir içtenliksizdir o.

İçtenliksiz ikiyüzlüdür, hatta ikiden çok yüzlüsü de bulunur. Duruma uyan hangi yüzse onunla görünürler. Benim en çok karşılaştığım, başkaları için düşündüklerinde içtenliksiz olanlardır. Bir yerde övdüklerini, öte tarafta yerin dibine batırır; kalabalıkta kendilerine sorulduğunda tanımadıklarını söyledikleri insanlar için birebir görüşmeye çağırdığınızda "Ciğerini bilirim ben onun." bile diyebilir bu tür içtenliksizler.

Niye içtenliksiz olsun ki insan? Bir kere içtenliksiz kendini gizlemek isteyendir. Kabahatini örtmek zorunda kalmıştır. Sonra söze dökülene göre aklından farklı şeyler geçirdiği için kendini ele vermek istememektedir. Belki çocukluktan, yeni yetme, ilkençlik yıllarından, belki komutla davranılan dönemlerden kalan alışkanlıkla, ne düşündüğünü, ne de yaşadığını olduğu gibi değil, kendinden istendiği gibi yansıtmaya koşullanmıştır. Bunu yaşamış ve etkisinde kalmışlara zaman zaman başka yüzle görünmek en iyi yol gibi gelir. Oysa yanılıyorlardır. "Başkası olma, kendin ol!" şirin bir şarkının sözlerinden fazlasıdır. Sahiciliğin çok daha güzel olduğunu vurgular.

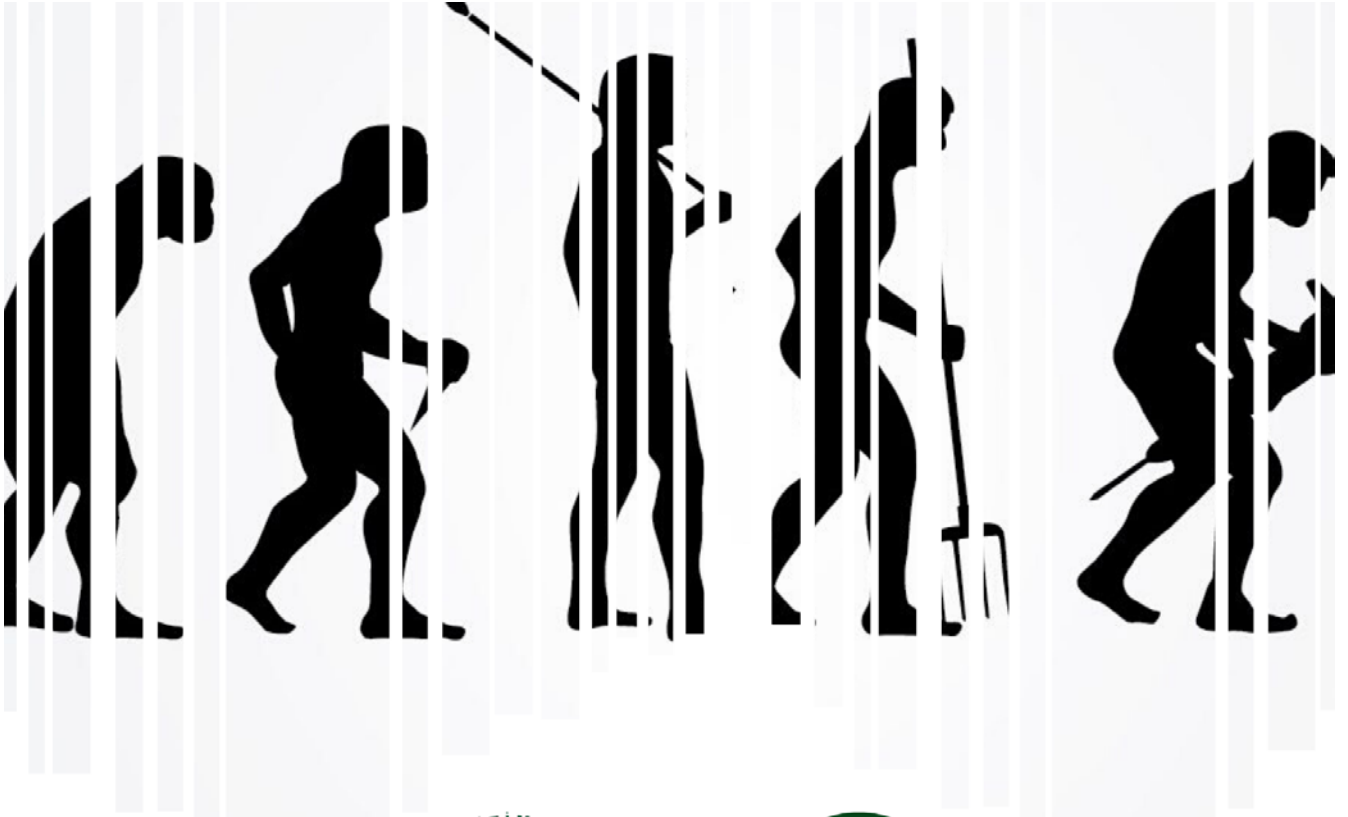
İçtenliksiz hakkına razı olmayandır. İçinden geçenleri açıkça dışarı vursa o düşlediğini elde edemeyeceğini bilir. Hak etmediğine, ya da hak ettiği halde kendine verilmeyeceğini bildiğine uzanmak arzusuyla yanıp tutuşmaktadır oysa. Göstermelik saygı bunun tipik örneğidir. Arkanda her haliyle seni küçük görür; lakin yüzüne baktın mı o mahzun, o emre amede çehreyi takınır. Böylesi içtenliksizlik, insani içeriği ve kapasitesi yetersiz olanlardan çıkar. Ya bu neden kaynaklanabilir? Ben hep geniş yetkileri elinde tutan, insan unsurunu iyileştirmekten çok kendi egemenliğine öncelik vermiş yönetenlerin dolaylı etkisini düşünürüm. Ne demişti güçlü köy ağası '50lerde enstitüler kapansın, insani kapasite gelişmesin diye yaptıklarını anlatırken: "Köy Enstitüleri, bizim devlet üzerindeki gücümüzü kaldırmaya yönelikti. Bunu

içimize sindiremedik. Benim .. 258 köyüm var. Bunlar devletten çok bana bağılırlar. Ben ne dersem onu yaparlar. Ama köylere öğretmenler gidince benim gücümünden başka güçler olduğunu öğrendiler.”. Sen ‘ne dersen onu yapan’, içtenlikle içinden geçenleri bir kez olsun göstermeye kalkışmış mıdır?

Görünüşle, yalnız görüntüyle yaşanan çağ içtenliksiz olmayı özendirir. Son yıllarda yaşadığımız bu. Tek başına dışta görülenle yetinmek, içeriği ıskalamak içtenliksiz yapmaya zorlar bana sorarsanız her insanı. Tabii herkes ille de bir içtenliksizliğe dönüşmez. İçtenliksiz, ikide bir başka başka görünür ya, kendisi de herşeyi yalnız görünüşüyle değerlendirmeye alışır. İç dünyasını diğerlerinin iç dünyasıyla ilişkilendirmez, gönlü kendini başkalarının yerine koymaya elvermez. İç dünya ona göre ayrıntıdır, gereksizdir. Tek başına yüzeyde görünen kabuğu önemsemek güvensizliği, güvensizlik de içtensizliği üretir. Yargının görünüşte adil olduğu bir ülkeyi düşünün. Güven sarsıldıkça borcu olan alacaklısına bir türlü, yeni borç istediğine başka bir türlü, durumunu bilen ev halkına ise bambaşka türlü yaklaşır.

İçtenliksiz, gerçek iç dünyasının kapılarını Tanrı Janus gibi bekler beklemesine, ama açık tutmak, geleni buyur etmek için değil. İçinden geçeni dışarıdakilere, dışarıdakilerin yolladığı duygu, serzeniş, sitem işaretlerini de içeri bırakmayacak bekçilik için. Fakat unutmamak gerek: bekçilere o işi yaptıran belki de ömür boyu olur olmaz yere bulunuveren ve cezası hemen kesilen kabahatler, sınırsız yetki ile davranan egemenler, güven eksikliğinin arttığı ortamdır. Belki de içtenliksizlik böyle çarpık iklimlerde daha kolay yaşıyordur. Böyle olduğunda artık içtenliğe, hep içinden geldiği gibi olmaya geçiş yapılsın diye Janus’a da başvuramayız herhalde, kimbilir?

MAHALLEDE SÖYLEŞİYORUZ

Modernleşme ve Toplumsal Değişmenin Niteliği
Dr. Olgü Karan – Başkent Üniversitesi

3

Aralık 2019 Salı 19:30

Çığdemim Kültür Evi

/cigdemimdernegi

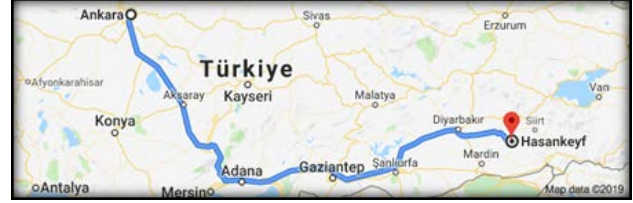
Mardin gezimizde bir gün yerel tur şirketi aracılığıyla Midyat ve Hasankeyf gezisi yaptık. Hasankeyf'teki izlenimlerim şöyledir; Yerel bir rehber kiraladık, en yakın zamanda sular altında kalacak ilçede hareketlilik son hızıyla devam etmekte. Eski şehirdeki örnek mağara evleri gezdik. Rehberimizin evi de buradaymış, 2008 yılında çıkmışlar. Rehber bize çevre hakkında çeşitli bilgiler verdi. Nehrin yanındaki mağaralara zamanında Süryaniler yerleşmiş.

Dicle nehri kenarında öğle yemeyi yedikten sonra diğer yerleri gezmeye devam ettik. Raman dağlarının güney eteklerinde Dicle nehrinin iki yakasına kurulmuştur. Bu mağaralar şehrin kimler tarafından ne zaman oyulduğu bilinmemektedir. Yapılan arkeolojik araştırmalara göre Batman'ın Kaletepe Köyü, Hallan Çemi Höyüğü ve Hasankeyf

Höyüğü'nde bulunan süs eşyalar, hayvan figürleri, resimler, taş aletler yörenin 12 bin yıl önce kurulmuştur.

Zeynel Bey Kümbeti; 1462- 1482 yılları arasında Akkoyunlu Hükümdarı Uzun Hasan'ın otluk belı savaşında ölen oğlu için yaptırmıştır. Selçuklu mimari özelliğini taşıyan anıt mezar kümbet dıştan silindirik içerden sekizgen planlıdır. Gövde yüzeyinde turkuaz renkli tuğla çinilerden oluşan kufi hatlı Arapça yazı ile Allah, Muhammet, Ahmet ve Ali yazılıdır.

Artuklu Köprüsü; yapılış tarihi bilinmemekle birlikte, taş işçiliğinden Artuklu dönemi olduğu sanılmaktadır. Ancak Roma dönemi köprü ayaklarının üzerine Artuklular tarafından tekrar yapılmıştır. Günümüze iki kemer ve iki orta ayağıyla ulaşmıştır. Köprü iki katlı inşa edilmiştir. İki ayak arası 40 metredir.

Büyük Saray; Roma döneminde yönetim iç kale savunması ve muhafız birliklerinin barındığı bir askeri garnizon niteliğinde yapılmıştır. Artuklu ve Eyyübi döneminde de sivil nitelik kazanmıştır. Uzun yıllar yangın ve depremler sonucu terk edilmiş atık malzeme deposu haline getirilmiştir.

Küçük Saray; Kalenin kuzey doğu ucunda bulunan bu yapı 1328 yılında Mucurettin Muhammet tarafından yaptırılmıştır. Dış mimarisine uygun bir şekilde yontulan kaya kütlesi üzerinde tek bir mekândan oluşan seyir köşküdür. Depremden ve kireçtaşı olduğundan tahrip olan yapı her an yıkılma tehlikesi vardır. Penceresinin dışından üzerinde gücü simgeleyen iki aslan kabartması bulunmaktadır.

İmam Abdullah Zaviyesi; İmam Abdullah Hz. Muhammed'in amcasının oğlu Caferi tayyar'ın oğludur. Bu özeliğinden dolayı büyük saygı görmüştür.

Sultan Süleyman Külliyesi; Eyyübi Sultanı Süleyman tarafından 1407 yılında yaptırılmıştır. Cami, medrese, imaret, çeşme, han ve türbelerden oluşmaktadır. 1432 yılında ölen Sultan Süleyman'ın türbesi külliyenin doğu kısmındadır.

Er Rızık Cami; Eyyübi Sultanı Süleyman tarafından 1409 yılında yaptırılan caminin ibadet yeri heyelan nedeniyle Dicle Nehrine uçmuştur. Günümüzde minaresi ve kuzey bölümü ayakta kalmıştır. Minare çift merdivenlidir. Minaredeki kufi Arapça yazılar dikkat çeker.

İç Kale; 135 metre yükseklikte çok dik yamaç ve uçurumlarla doğal bir kaya kütlesi üzerine kurulmuştur. Urartu, Roma, Bizans, Artuklu, Eyyübi ve Osmanlı dönemine ait iki bin kadar mağara konut bulunmaktadır. Kalede zamanında yoğun bir yerleşme olmuş, dar sokaklar, kuyular, sarnıçlar, evler, mezarlık, türbeler, ulu cami, mescit ve medrese son yıllarda dahi gelen her ziyaretçinin gezi ve araştırma yapmasına neden olmuştur. Kale 1970 yılında halkın şimdiki yerleşim yerine inmesi ile terk edilmiştir. Boş kale yerli ve yabancıların her vakit merakını cezpt etmiştir.

Ulu Cami; İç kalede yer alan caminin Artuklu devri camilere benzer özellikleri nedeniyle Artuklu eseri olduğu söylenebilir. Kalenin en yüksek noktasındaki caminin Roma dönemi tapınağın üzerine kurulmuştur. Moğol istilasında çok zarar gören caminin minaresinde 1325 tarihi ve minberde ise 1396 tarih yazılı kitabe vardır.

Hasankeyf en parlak dönemini 1101 yılında Artuklu Oğullarına başkentlik yaptığı dönem olmuştur. Tarih içinde deprem ve Moğol istilasıyla ağır tahribata uğramıştır. Hasankeyf 'de beş bin civarında irili ufaklı mağara bulunmaktadır.

Gezinin en ilginç yönü örnek döşeli mağara evini görmemiz oldu, o mağara eve çıkarken yüksek bir yerde olduğumuzdan karşı Raman Dağında petrol çıkarılan pompaları görmem oldu. Baraj yapımı nedeniyle sular yükseliyor, birkaç yıl sonra Hasankeyf kaybolacak. Raman Dağı etekleri ile Dicle Nehri arasında bulunan yeni Hasankeyf'e bakalım bu kadar ziyaretçi gelebilecek mi?

daha iyi bir yaşam için
gönüllüyük

ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIK

ÇALIŞMA RAPORU

Sevgili Komşularımız,

40. Raporumuzda; mahallemizde yapılan, yapılması halen devam etmekte olan etkinlik ve değişikliklerle ilgili bilgileri paylaşıyoruz.

1. Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılan Ankara Ulaşım Çalıştay'ına katıldık. Her ne kadar orada Ankara'nın temel ulaşım sorunu tartışılrsa da söz alarak mahallemiz de yaşadığımız sorunları dile getirerek kayıtlara geçirilmesi sağladık. Burada yaptığım konuşmada bölge olarak metro hattına bağlanmış olmamız bizim mahallemiz açısından ulaşımımızı kolaşlaştırmadığı hatta zorlaştırdığını ve 25 dakikada ulaşabildiğimiz Kızılaya 50 dakikadan aşağı ulaşamadığımızı bildirerek sorunun çözülmesi gerektiğini bildirdik.

2. Kentsel dönüşüm kapsamına alınan Şirindere bölgesine ilişkin, Çamlık Sitesi Yönetimi ve Mimarlar Odası'nın itirazları sonucu mahkemeden imar planı için yürütmeyi durdurma kararı alındı. Şirindere bölgesinin geleceği konusunda Ankara Büyükşehir Belediyesinin ne düşündüğünü öğrenmek için Özel Projeler Daire Başkanı ile yaptığımız görüşmede imar planının durdurulduğu ama ada anlamında bir iptalin söz konusu olmadığı bu nedenle- çalışmalarını aynen devam ettirdiklerini söylediler.

3. 1573. Caddede iki aydır yapılması için defalarca değişik kanallardan isteğimizi bildirdiğimiz, yolun asfaltlanması halen yapılmadı ama yolun çöken kısımlarının resimlerini çekip gönderince korumaya aldılar. Umarım yakında yaparlar.

4. 'Geleceğe Nefes Fidan Dikim' kampanyası kapsamında Muhtarlık ve Çiğdemim Derneği'nden arkadaşlarla birlikte, Ankara Büyükşehir Belediyesi Kent Konseyi bileşenleri olarak katıldık 60 fidan diktik.

5. 1572. caddede bulunan tehlike arz eden, kurumuş ağaç; Ankara Büyükşehir Belediye'si ekipleri tarafından kesilerek alınmıştır.

Aralık ayında doğan komşularımızın doğum gününlerini kutlar, sevdikleriyle birlikte sağlıklı ve mutlu bir yaşam dileriz !

Çiğdem Mahallesi Muhtarı

Hasan Hüseyin Aslan

“Beyaz Bale” denince akla ilk gelen eser kuşkusuz **P. İ. Çaykovski**’nin Kuğu Gölü adlı dört perdelik balesidir. 1877’de Moskova Bolşoy Balesi’ndeki ilk sahnelenişi başarılı bulunmamış olsa da bir süre sonra hak ettiği yere oturmuş ve klasik bale sembolü kült bir eser halini almıştır. Kuğu Gölü sadece dünyada en çok sahnelenen balelerin başında gelmez, aynı zamanda bir bale kurumunun düzeyini gösteren bir kalite ölçütüdür de aynı zamanda. Nitekim ülkemizde 1965’te ilk sahnelenişi Türk Balesinin çitayı o düzeye çıkarttığıın işaretiydi. O günden bu güne kadar da defalarca Devlet Opera ve Balesi (DOB) sahnelerinde yer aldı (1, 2).

Ankara’da Kuğu Gölü perdesinin ilk açıldığı ve o sahneye parmak ucunda ilk adımını attığı günden bu yana da **Meriç Sümen** bizim unutulmaz kuğumuz oldu. Hem Türk Balesinin, hem de bale sanatçılığının meşalesini kendisini izleyen bale sanatçıların da başarılarıyla sönmeden bugünlere getiren bir sembol oldu. Bu yüzden de Ankara DOB 9 Kasım 2019 prömiyer temsilinin, başının üstünde “prima balerina” tacı ve tek balerin “Devlet Sanatçısı” haresini taşıyan Meriç Sümen’e ithaf edilmiş olması son derece yerinde bir karar ve mükemmel bir kadirşinaslık örneği idi. Nitekim temsilin açılış konuşmasını yapan DOB Genel Müdürü **Murat Karahan** onu sahneye davet ettiğinde hem Karahan’ın, hem de Sümen’in söylediği güzel ve anlamlı sözler, Sümen’in zarif balerin selamı hem izleyicileri hem de sanatçıları duygulandırdı. Sanatçının emeği, izleyicinin yüreğinde yerini bulur ve o yeri asla terk etmez ki sanat da budur!

Seyirciyle yıllar sonra yeniden buluşan eserin bu sürümünün orijinalinden bazı farklılıkları vardı. İki perde haline getirilen eserin Çaykovski bestesi üzerine müzik düzenlemelerini **Tolga Taviş** yapmış. Orijinal M. Petipa ve L. İvanov ikilisinin libretto ve koreografisi üzerine **A. Volkan Ersoy** ve **G. Armağan Davran** ikilisi eseri yeniden yorumlamış. İki perde boyutundaki haliyle Ersoy, Davran, Taviş düzenlemesi günümüzün yaşam hızına yetişir biçimi almış. Buna ek olarak sahnedeki sanat eserinin güzelliğinin de etkisiyle seyircilerin cep telefonundan illaki bir yudum almadan izlemeleri sağlanmış ki bu bile tek başına günümüzde bir başarı kıstası olarak kabul edilmelidir. Öte yandan, yine duyguların emojiye indirgendiği günümüzde Ersoy ve Davran’ın Kuğu Gölü yorumu estetik ve duygu yüklü bir hayal dünyası yaratmış; neredeyse unutulmuş gerçek aşka ve sosyal medyanın görsel kalıplarına sıkıştırılmış ifade biçimlerini eski özgürlüklerine ulaştırmış.

Kuşu Gölü özünde bir büyücü tarafından kuğu haline getirilmiş genç kızların öyküsü, ancak gerçek aşkla bağlanan bir insanın sevgisi onları bu esaretten kurtarabilir. Baron von Rothbart Odette'i beyaz kuğu haline getirmiştir. Ona âşık olan Prens Siegfried yanlışlıkla Odette'e değil, büyücünün kızı Siyah Kuğu Odile'e evlenme teklif edince büyü bozulamayacak hale gelir. Orijinalinde Siegfried Odette ile evlenemeyecekse ölmeyi yeğleyeceğini söyler, Odette'nin elinden tutup göle atlayarak onunla beraber ölür (2). Sevginin bu denli güçlü olması en azından geride kalan kuğuların kurtulmasını sağlar, sevgililerse gölün üstündeki cennete uçar. Ersoy ve Davran'ın yorumundaysa Siegfried sevgiden aldığı güçle Rothbart'ı öldürmeyi başarıyor, böylece büyü kalkıyor; aşkın gücü galip geliyor ve mutlu sona ulaşıyor. Çaykovski'nin "sev ve öl"ü yerine Ersoy ve Davran'ın "sev ve mutlu yaşa"sı çok daha güçlü bir final yaratıyor.

Gürcan Kubilay'ın tasarladığı dekorlar, **Savaş Camgöz**'ın tasarladığı kostümler ve **Fuat Gök**'ün ışık tasarımı hem temaya uygundu, hem de estetik bir bütün oluşturuyordu. Hele bir çift siyah-beyaz kuğu tüyü görüntüsünden oluşan afiş tasarımı unutulmayacak bir imge idi.

9 Kasım'da şef **Bujor Hoinic** yönetimindeki tüm **ADOB orkestrası** (özellikle keman sololarıyla başkemancı Tayfun Bozok, çellist Banu Akkerman Yeşilyurt ve nefesli grupları) mükemmel çaldı. Sahnedeki sanatçılara öylesine şevkle dans etme duygusu verdiler ki seyirciler de etkilendiler.

Beyaz Kuğu Odette ve Siyah Kuğu Odile rolünde gencecik bir balerin olan **Özge Onat** dans etti. Bu devasa rolde ilk kez sahneye çıktığı ve ona Meriç Sümen'in deneyimlerini aktardığı, teknik ve yorum açısından önerilerde bulunmuş olduğunu Bale Sanatı ve Türk Balesi konusunda uzman Sayın **Necla Çıkgıl**'in kaleminden öğrendik (3). Gerçekten de Sümen'in sahnede ykenki yüz, omuz ve kol ifadelerini hatırlayınca buradaki dokunuşları ayırt etmek mümkündü, neredeyse hangi noktalara dokunmak ihtiyacı duyduğu belliydi.

Onat'ın Odette'si ilk perdede kuğu avına çıkmış prensten korkan ve ürken bir genç kız-kuğudan ziyade üzgün ve kederli "acıların kuğusu"ydı. İkinci perdedeki Odette'si ise aşkıyla güçlü ve büyü esaretine öfkeden ziyade yine üzgün ve kederliydi. Tiyatro edebiyatı duayeni Prof. Metin And, Hint Tiyatrosu Kathakali'de Navarese denilen dokuz temel ruh durumunun yüz ifadesinden söz eder: Aşk, Sevecenlik, Gülme, Cesaret, Öfke, Şaşkınlık, Korku, Tiksime, Özgürlük (4). Bu ifadeleri Odette'e uyarlayacak olursak ilk perdede korku ve ardından aşk; ikinci perdede önce aşk, cesaret ve öfke, eserin sonunda da özgürlük ifadesi beklenir diye düşünülebilir. Duygu ifadeleri kültürden kültüre farklılık gösterir ve örneğin batı kültürü ifadelerine yer almayan "özgürlük" duygusu ifadesi Odette'e uyabilir. Öte yandan mutluluğa giden yolun ilk basamağı olan gülme duygusunun yüz ve beden ifadesi evrenseldir, dolayısıyla Odette ve Siegfried'i birbirlerinin kollarında mutlulukla gülümserken görmek seyirciyi daima mutlu kılacaktır.

Temsilin başındaki konuşmasında Meriç Sümen, kendisi için balerin "Duygu ve ifade demek olduğunu" söyledi. Kabul etmek gerekir ki bu iki sözcük başarılı olmak isteyen tüm bale sanatçılarının yüreğine kayıtlı olması gereken sihirli sözcükler. Sümen "Bale ile azim, irade, hırs, çalışma ve insanlık öğrendim" de dedi. İşte bu cümle Özge Onat'ın Odile'sinde can buldu. İkinci perdedeki saymaya yetişemediğim ve doyamadığım "Fuete" dönüşleriyle Onat "prima balerina"lığını ilan etti. Bu zirve noktasıyla işin rengi değişti, heyecan ve beğeni aklımızı başımızdan aldı, dönüşler devam ederken coşkun alkışlar durdurulamadı, hatta aktı; Özge Onat'ın Odile'sine bravo!

Prens Siegfried rolünde **İlhan Durgut** hem teknik hem de artistik olarak son derece başarılı ve inandırıcıydı. İkinci perdenin sonuna doğru Prens kuğular Rothbart ile savaşırken koreografiye göre önce uzaktan seyredirken Navarese ifadelerinden cesaret ve öfke beklenebilirdi, ne de olsa az sonra büyücüyü

öldürecek. Daha ziyade sıranın kendisine gelmesini bekler gibi sabırla savaşımlı izliyor olması belki de Navarese ifadelerine sabırsızlık ve kararlılık da eklenmeli düşüncesini akla getirdi.

Von Rothbart rolünde **Eren Keleş** de hem artistik hem de teknik olarak son derece deneyimli ve başarılı bir dansçı olduğunu bir kez daha kanıtladı. Soyтары rolündeysen **Kadir Okurer** müthiş tekniği ile bu rolün adeta üzerine dikilmiş olduğunu düşündürdü.

Kraliçe rolünde **Aslı Elat**; Öğretmen Wolfgang rolünde **Ertuğrul Bolat**; Sarayda Pas de Quatre dansında **Sultan Menteşe**, **Umut Can Arzuman**, **Cansın Okurer**, **Buğrahan Alniaçık**; İki Büyük Kuğu rolünde **Güleycan Kocabey**, **Cansın Okurer**; Dört Küçük Kuğu rolünde **Sanem Subaygil**, **Ezgi Odabaşı**, **Aslıhan Karaca**, **Lara Veli**; İtalyan Dansında **Sanem Subaygil**, **Cansın Alpan**, **Güleycan Kocabey**, **Lara Veli**, **Beril Baştürk**, **Gaye Tutuş**; Macar Dansında **Serapsu Gürman**, **Mert Kocaay**, **Aykut Levent Özer**, **Gökçe Aksu**, **Ege Sarioğlu**, **Gizem Tuncel**; Polonya Dansında **Bleda Özlem**, **Tarkan Serengül**, **Uluç Aytan**, **Murat Romaner**, **Defne Dinçer**, **Bilal Kılıçaslan**, **Şelale Polatkan**, **Kutay Yaşar**, **Bahar Keleş**, **Berkay Saraçoğlu**, **Kardelen Büyükkagül**; İspanyol Dansında **Taner Oğuzhan**, **Ezgi Odabaşı**, **Umutcan Arzuman**, **Buğrahan Alniaçık** titiz ve yoğun çalışmanın sonucu olarak çok başarılıydı. Hiçbirini diğerinden ayırt etmek mümkün değil ama yine de Kuğu “Pas de Quatre”ının bu yıl izlediğim Avrupa örneklerinden daha başarılı olduğunu belirtmek isterim (5).

Corps de ballet hem koreografik paten hem de kusursuz beraberlikteki dans açısından büyük alkışı hak etti. Bu alkışta koreografların ve repetitörlerin (**Sanem Subaygil**, **Özge Başaran**, **Özge Ataman Bahardoğan**, **Burak Kayhan**) kuşkusuz büyük emeği ve dolayısıyla da alkışta payı olduğunu söylemek gerekir.

İnsan belleğinin garip bir kayıt yöntemi olduğu bilimsel olarak gösterilmiştir. Koşullar aynı bile olsa her yeni deneyim anıların üzerine güncelleme yapılmış yeni bir katman olarak kaydedilir. Örneğin mutlu bir olayda çekilmiş eski bir fotoğrafa mutsuz bir anda yeniden bakınca eski olay belleğe mutsuzluk doluymuş gibi kaydedilir. Başka bir zaman da tersi olabilir. Özetle son görülenin veya deneyimin kaydı aslının yerine geçer. Ancak ilk anının etkisi çok derinse yeninin yanından hala göz kırpar insana. Benim için de gerek koreografi, gerek tüm dansçılar ve orkestra ile üst düzeyde başarılı bu Kuğu Gölü yorumunda Özge Onat'ın Odile fuetesinin yanında Meriç Sümen'in belleğimden çıkmayan Odette omuzu en son ve en güzel anı oldu. Balenin sihri de işte budur, belleği ele geçirmek!

Kaynaklar

(1). Çıkıgil N: Kuğu Gölü Balesine Ait Anılar.

<http://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/necla-cikigil/kugu-golu-balesine-ait-anilar/2091/>

(2). Çıkıgil N: Kuğu Gölü Balesi Üzerine. Kuğu Gölü Program Kitapçığı, ADOB, 2019

(3). Çıkıgil N: Meriç Sümen ve Kuğu Gölü Balesi.

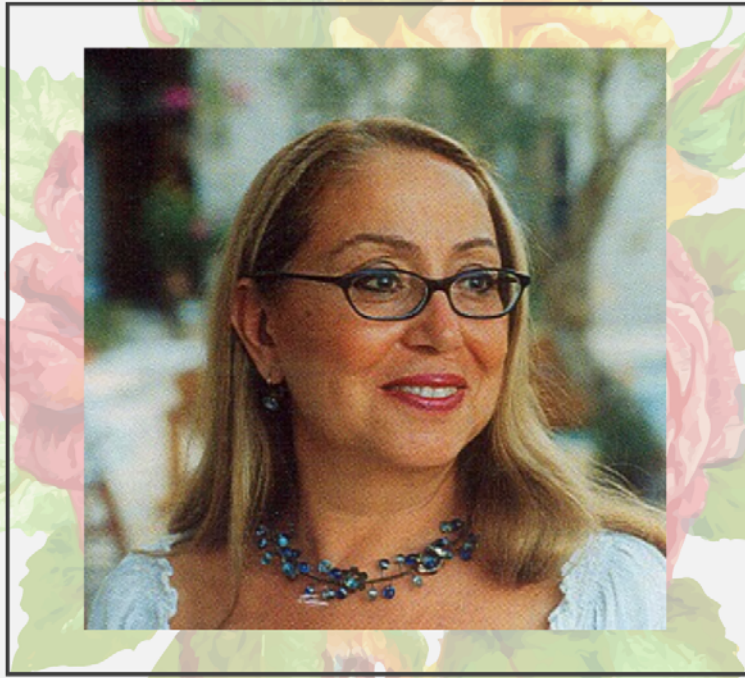
<http://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/necla-cikigil/meric-sumen-ve-kugu-golu-balesi/2125/>

(4). And M: Bakan Göz-Bakılan Göz. İçinde: Görme Alanı El Kitabı (Ed: Aydın P), Aksu Yayınevi, 2005

(5). Aydın O'Dwyer P: Avrupa Sahnelerinde Klasik Bale Kıyaslaması.

<http://www.sanattanyansimalar.com/yazarlar/pinar-aydin-o-dwyer/avrupa-sahnelerinde-klasik-bale-kiyaslamasi/2051/>

KÜTÜPHANEDE YAZARLARLA BULUŞMA

"BİNBİR MASAL BİR KALE"
İNCİ GÜRBÜZATIK

14 ARALIK 2019
CUMARTESİ 17:00

ÇİĞDEMİM OĞUZ TANSEL
SEMT KÜTÜPHANESİ

Çayır,çimen geze,geze,of,of,oldum ben bir geveze of.
Kızın adı Nefize,darılma güzel bize,of,ninem,of.
Simidin tablası of,of,geldi düğün haftası,of.
Gelin olacağım diye,ne bu kizin tasası,of,ninem,of.
Pençereden kuş uçu of,of,yandı yürek tutuştu,of.
Yanma yüreğim yanma,ayrılık bize düştü,of ninem,of.

Uzun ve yorucu bir gecenin ardından günü sevimli bir ilçede karşıladık..Kıyıköy'deyiz..İyot kokusunu içimize doldururcasına çekmek gecenin karanlığını üzerimizden kolayca alıverdi. Kırklareli'nin Vize ilçesinde yer alan küçük bir Karadeniz köyü **Kıyıköy**. Küçük tatlı balıkçı tekneleriyle minik bir sahil kasabası da diyebiliriz aslında. Kıyıköy de, tıpkı Ağva gibi iki dere arasında yer alan köylerden biri. Karadeniz kıyısındaki bu kasabanın etrafı ormanlarla çevrili olup Pabuçdere ve Kazandere dereleri de Karadeniz'e bu kasabadan dökülmektedir.

Yöre halkının geçim kaynağı balıkçılık ve ormancılıktır. Hatta kırmızı tuğlalı surları, ahşap ve taştan yapılmış Rum evleriyle neredeyse bir Ortaçağ kasabası. Her yer Türk bayrağı ve Atatürk posterleriyle dolu. Nüfusunun %95'i nin Beşiktaşlı olduğunu öğreniyoruz. Çoğunluğu Selanik göçmeni olan Kıyıköy insanı neşeli, hoş sohbet insanlardan oluşuyormuş. Sabahın erken saati olması sebebiyle bunu deneyimleyemiyoruz. Kıyıköy'ün en önemli tarihi zenginliği Aya Nikola Manastırı'na kısa bir yürüyüş yaptıktan sonra Köşk Restorantda nefis bir kahvaltı yaptık. Mekanın lokasyonu manzarasıyla etkileyici. Orada sadece kahvaltı yapmak mekana haksızlık oldu bence.

Yollar bu kez ,Trakya'nın ıhlamur kokulu ilçesi Vize 'ye ...İstanbul'un yanıbaşında antik bir ilçe Vize. Vize'nin bilinen ilk resmi sahipleri Trakların bir kolu olan Astai'lerdir. Daha sonraları Persler, Romalılar, Keltler, Peçenekler, Bizanslılar, Bulgarlar hakim olmuş ve son olarak Osmanlılar ile Türk egemenliği başlamış. Vize Kalesi ve Oseon Antik Tiyatroyu gördük.

Kısa süreli yolculuktan sonra bu kez Trakya'nın en doğusunda İğneada' dayız. Şehir hayatından yalıtılmışlığı sayesinde bugüne kadar korunmuş. Ekosistemler zinciri olan İğneada tuzlu su gölleri, kıyı kumulları ve bataklıkları göçmen kuşlar için önemli uğrak yeri. Karadeniz'in hırçın mavisi adanın yeşiliyle bütünleşmiş. Ormanın kendine ait bir ekosistem barındırması ile birçok hayvan türüne ev sahipliği yapmaktadır. Sabırsızlıkla longozdaki yürüyüşe hazırlanıyoruz. Kısa yürüyüş yapmak zorunda kalsak da büyülenmemek imkânsız. Çevre bilinci kazandırılması için öğrenci grupları sıklıkla geliyormuş. Kendilerinin yaptığı kuş evlerini ağaçlara asarak oluşturdukları görüntü de ayrı bir keyif... Her bir yeri fotoğraflamak istiyorum. Hele hele bir anda karşımıza çıkan mantarlar yok mu? Sevgili Hale ablacığım geziyi yazarken tam da bu noktada "Benden bahset." demişti unutmuyum hiç. Kendisini gezilerde tanıdım çokça sevdim, sohbeti keyifli kendisinden öğreneceğim çok şey var hayata dair. Gezmek, yeni kültürleri keşfetmek geçekten tarifsiz ama bunları deneyimlerken yanıbaşınızdakilerle sohbetlerde gezinin kaymağı. Yılbaşı çiçeği olarak da tanıdığımız kokina bitkisi baskın tür olarak karşımıza çıkıyor. Ağaçlar ağaçkakanların restoranı, bolca delikler çıkıyor karşımıza. Günlerce süren yağmurlar sonucunda kum setlerine çarpan sular ormana taşıdığı için su basar orman da deniliyor. Üzülerek longozu terk ediyoruz tekrar gelmek üzere. Orman bir ülkenin en önemli mirasıdır.

"Yaşamak bir ağaç gibi tek ve hür ve bir orman gibi kardeşçesine" demiş sevgili şair Nazım Hikmet Ran.

Kısa süreli yolculuktan sonra Liman köy Feneri olarak da bilinen **İğneada Fenerindeyiz**. Türkiye'nin batısının en uç noktasında bulunan bir fenerdir. Denizden **44 metre** uzunlukta bulunan fener rota ve sınır feneri olarak iki ayrı görevi üstlenmektedir. İğneada bölgesine 4 kilometre uzaklıkta bulunmaktadır. Sırtınızı fenere dönüp ufuk çizgisine baktığınızda dünyanın yuvarlak olduğunu gösteren nadir yerlerden biri.

Fenerin tarihi Sultan Abdulmecit dönemine dayanmaktadır. Fransızlar tarafından **1866 yılında** yaptırılan fener önceden **Fransız Feneri** olarak bilinmektedir. Çevresinde birçok işletme yer alan İğneada Fenerini (mutlaka)ziyaret edip güzel fotoğraflar çekebileceğiniz bir yer.

Bu aylarda gezmenin tek kötü yanıda havanın erken karaması. Beğendik köyüne vardığımızda da böyle oldu. Tek gördüğümüz komşumuz Bulgaristan sınırlarındaki köyün sokak ışıkları.. Bulgaristan'ın Rezovo Köyü buraya o kadar yakın ki, hani seslensen duyacaklar. Beğendik köyü tek katlı çingene kiremitli evlerden oluşuyor. Atatürk bu köyü çok beğendiği için adı Beğendik köyü olmuş. O günlerde Atatürk köylülere arsalar dağıtmış. Bugünlerde düğün yapabilmek için o arsaları sattıklarını söylüyor Uğur rehberimiz. Geceyi İğneada'da geçiriyoruz midemizde balık menüsüyle. Sabahın erken saatlerinde arkamızda İğneada'yı bırakarak yola çıkıyoruz.

Yıldız (Istranca) Dağları'nın derin vadilerle yardığı Demirköy İlçesine bağlı Sarpdere Köyü'nün güneybatısında 2003 yılında turizme açılan sulak alan niteliğindeki Dupnisa Mağarası, bu sabahımızın ilk

ziyaret yeri. Mağaraya varmak pek kolay olmuyor yol oldukça virajlı, şoförümüz marifetini fazlasıyla ortaya koyuyor. Sarıçam, karaçam ve titrek kavakların oluşturduğu ekoloji büyüleyici manzaralar sunuyor bizlere, güz renklerinin seremonisinde. 29 kilometrelik yolu tam 1 saatte alıyoruz.. Rehberimiz performansımızdan endişeli olacak çok yürümemiz gerektiği konusunda uyarıyor. Mağara gezimiz bittiğinde bu kadarcık mıydı demekten kendimizi alamıyoruz. Yaş

ortalamamıza bakıp karar vermek bence yanlış çünkü bizler profesyonel gezgin olmuşuz artık.

Mağara 2004 yılında turizme açılmış. Giriş ücreti 10 lira. Dupnisa Mağarası çok zengin bir ekosisteme sahip. Zengin damlataş oluşumlarının bulunduğu, süt beyazdan kırmızı ve kahverenginin her tonundaki renklere sahip sarkıt, dikit, sütunlar, perde, bayrak damlataşları ve damlataş havuzları ile hayranlık uyandıran görünüme sahip. Dupnisa mağarası kuru mağara, kız mağarası ve sulu mağara olmak üzere üç mağara sisteminden oluşuyor. Bulgarca' da Dupnisa "delik" manasına geliyor. Kuru mağara 900 mt, sulu mağara ise 1700 mt uzunluğundadır. Yan kollarla beraber mağaranın toplam uzunluğu 2720 metredir. 3-4 milyon yaşında olduğu varsayılan mağarada karstik oluşumlar halen devam etmekteymiş. Birbirine yaslanmış tepenizdeki devasa taşların altından geçerken ürperirsiniz. Özellikle kuru mağarada yer alan sarkıt, dikit ve sütunlar, bunların yer aldığı büyük galeriler oldukça görkemli. Mağarayı gezerken ne kadar büyülenmiş de olsanız, sizi sarmalayan kısılmışlık, kuşatılmışlık hissi mağaranın üst girişinden içeriye akmaya çalışan ferah hava ile kaybolur gider. Ve nedense, boğulmak üzere olan birinin son bir çarpınıyla bir nefes daha bulmak istemesi gibi bir hisle hemen yukarıya çıkmayı istersiniz. Mağara çıkışında yöre halkının yöresel ve doğal ürün satan tezgâhlarını ziyaret ederek, alışveriş yapabilirsiniz. Dupnisa Mağarası

Kırklareli'ne 58 kilometre uzaklıkta. Palamut, kayın, meşe, gürgen, kızılağaç ve dişbudaklar yol boyunca bize eşlik ediyor.

HOŞGELDİK ıhlamur memleketi Kırklareli. Yeni rehber eşlik ediyor bizlere. Mutlu insanlar kentinde olduğumuzu söylüyor.Kırklareli ismi 40 şehid hatırasına binâen verilmiş. Kırk akıncının âbideleştiği bir toprakmış. Kırklarbaba Dergâhındaki kitâbede şu beyit bulunmuş:

**“Kırk kimse şehid oldu bu yerde,
Bu nâm ile anılsın bu belde.”**

Hüdavendigâr ismi ile anılan Sultan Birinci Murad Han zamanında Demirtaş Paşa emrindeki akıncılar bu bölgeyi fethederken 40 şehit vermişler. Merkezde otobüsümüzden iniyoruz. İstasyon caddesinde peş peşe dizili köftecilerin kokusu hala burnumda. Tadımlamamak olmaz elbette.

Kırklareli' yi görmek için essiz bir nedendir Atatürk Müzesi. İlk katta hediyelik eşya bölümü var. Katları çıktıkça Atatürk, Zübeyde Hanım, Ali Rıza Bey'in bal mumu heykelleri karşınıza çıkıyor. Selanik'teki evini ziyaret etmişçesine bir his... Kat aralarında merdivenleri çıkarken tarihe tanıklık etmiş harika resimler. Balkonundan bahçeye baktığımızda Atatürkümüzün imzasını peyzajda görüyoruz. Müze çok yeni 18 Ocak 2018 'de açılmış. Kısa süreli gezi sonrası Edirne'ye doğru yola devam ediyoruz.

Anadolu'yu Avrupa'ya birleştiren Trakya Yarımadası'nda yer alan Edirne'nin konumu nedeni ile zengin bir Kültür tarihi vardır. Tarih boyunca Anadolu'ya, ya da Avrupa'ya göç eden değişik topluluklar, Edirne'den geçmişlerdir. Ancak bunlardan çok azı yöreye yerleşip uygarlık kurmuştur. Edirne ve çevresinde yapılan kazılar, yöredeki ilk yerleşimlerin Neolitik çağ sonunda başladığını göstermektedir. Yörenin, bilinen en eski halkı Traklar'dır. Traklar'ı Makedonyalılar ve Romalılar izlemiştir.

Roma İmparatorluğu'nun ikiye bölünmesiyle Edirne, Bizans İmparatorluğu'nun sınırları içinde kalmıştır. Uzun süren Bizans egemenliğinden sonra yöre Osmanlı İmparatorluğu'na katılmıştır. Edirne'nin Avrupa'ya yakınlığı, Edirne kültürünün gerek Türklerden önceki, gerekse Türklerden sonra evrimini, büyük ölçüde etkilemiştir. Bu nedenle Edirne Kültürünün izlediği çizgi, Anadolu illerinin çizgisinden oldukça farklıdır.

Edirne, konumu nedeniyle tarih boyunca Anadolu'dan Balkanlar'a geçiş yolu üzerinde önemli bir merkez olmuştur. Başkent olunca da Osmanlı-Türk kültürel etkinlikleri burada yoğunlaşmıştır. Göçmenlerle gelen kültürel öğelerin yöre kültürüne etkisi belirgindir. Bu etkenlere bağlı olarak yörede, göçleri, bozgunları en yoğun biçimde yaşayan yöre halkı acılarını, özlemlerini, sıkıntılarını "Rumeli Türküleri" diye bilinen yanık türkülerle, yarattığı söylenceler, atasözleri, deyimlerle dile getirmiştir.

Edirneliler 'in daha çok Kapalı Çarşı adıyla andıkları Ali Paşa Çarşısı Kanuni Sultan Süleyman'ın son yıllarında dört yıl kadar Sadrazamlık yapan Hersekli Semiz Ali Paşa tarafından 1569 yılında Mimar Sinan'a yaptırılmıştır. Bir söylentiye göre Kırklareli'nde yapılacak bir camiye gelir temin etmek amacıyla yaptırılmıştır. Yapılmasındaki bir maksat da kıymetli eşya satan (altın, gümüş vb.) ticaret erbabını bir çatı altında toplamak ve bu ticaret erbabının korunmasını sağlamaktır. Kaynaklara bakıldığında; her gece yüz adet bekçinin çarşuyu beklediğinden bahsedilmesi de söz konusu ticari ürünlerin ne kadar değerli olduğunun göstergesidir. Arasta Çarşısı Sultan III.Murat zamanında Selimiye Camisi'ne gelir sağlamak amacıyla yaptırılmıştır. 225 metre boyunda, 73 kemerli ve 4 kapılıdır. Aralıklı olarak uzun dönemli restorasyonlar geçirmiştir. 124 dükkân mevcuttur. Son dönemlerde Edirne ticari hayatında tekrar önem kazanmaya başlamıştır. Turistik eşya satan dükkânlar çoğunluktadır. Selimiye Camisi'ni ziyaret eden yerli ve yabancı turistlerin de tercih ettikleri bir alışveriş noktası.

Arasta: "Çarşılarda aynı işi yapan esnafın bulunduğu bölüm" olarak tanımlanır. Selimiye Arastası Selimiye Camisi'ne gelir getirmek amacıyla; bu caminin yapımından sonra Sultan III.Murat döneminde Mimar Sinan'ın kalfası Davut Ağa'ya yaptırılmıştır. Evliya Çelebi bu çarşının; ucuz, özensiz ve bayağı cins ayakkabı yapan ve satan esnaf anlamına gelen kavaflara ayrıldığını yazar. Bu nedenle zamanla Kavaflar Çarşısı (veya aynı anlamda kullanılan Haffaflar Çarşısı) adını aldığı söylenir.

Binanın ortasındaki kubbe "Dua Kubbesi" olarak bilinir. Dükkân sahiplerinin her sabah burada toplanıp doğru iş yapacaklarına dair yemin ve dua etmeleri nedeniyle böyle adlandırılmıştır.

Kırkpınar Söylencesi

Orhan Gazi'nin Rumeli'yi ele geçirmek amacıyla düzenlediği seferler sırasında, kardeşi Süleyman Paşa 40 askerle Domuzhisarı üstünde yürür. Salla karşı kıyıya geçerler. Domuzhisarı'nı ele geçirirler. Öbür

hisarların da ele geçirilmesinden sonra, 40 kişilik öncü birlik geri döner. İşte bu sefer sırasında gruptaki askerler, mola verdikleri her yerde güreşe tutuşurlarmış, bu birlikten iki yiğitin tutuştukları güreşte ise bir türlü kazanan olmazmış. Önce şimdi Yunanistan sınırlar içindeki Samona'da güreşe tutuşmuşlar, günlerce süren güreşte çiftin yenilememiş. Daha sonra, Hidrellez gününde, Ahırköy çayırında(bazılarına göre Edirne'ye 17 km. ötede Ortaköy Şosesi üzerlerinde), aynı çift yeniden güreşe tutuşmuş. Sabahtan geceyarısına değin süren güreşte, ikisi de solukları kesilip çayıra yığılıp kalmış, vefat etmişler. Arkadaşları da onları bir incir ağacı altına gömmüş. Yıllar sonra çıktıkları bir başka seferde arkadaşlarının mezarı

başına gelen savaşçılar, burada akan gür bir pınar görürler. Halk orada yatanların "Kırklardan" (ermiş) olduğuna inanır. Yöreyi Kırkpınar diye adlandırır. Bir söylenceye göre de, oraya ayak basanlar 40 kişi olduklarından adı Kırkpınar kalmıştır. Sonraki yıllarda aynı yerde ölen kişilerin anısına güreş tutulmaya başlanmıştır. Zamanla gelenekselleşmiş ve Kırkpınar Yağlı güreşlerine dönüşmüştür. Kırkpınar etkinliklerinin vazgeçilmez unsuru Kırkpınar ağalarıdır. Eskiden güreşler ağanın denetiminde yapılırdı. Kırkpınar Güreşlerinin en ilginç yönü Kırkpınar ağalığıdır. Pehlivanları çağıran, yarışmaları düzenleyen, gelen konukları ağırlayan, yemek ve yatacak yerlerini temin eden, örf ve adetlere uygun olarak güreşlerin yapılmasını sağlayan , ödülleri veren ve güvenlik düzeni alan yetkilidir .Ayrıca pehlivanlar, Peşrev, Kispet, Zembil ve Davul ve Zurna olmazsa olmazları .Arenaya yürürken yol boyu baş pehlivanların ve ağaların heykellerini görüyoruz.

Dünya Mimarlık Tarihi'nin en muhteşem eserleri arasındaki Selimiye Camisi'nin ışıktandırılmış halini görmek için kısa bir yürüyüş yapıyoruz. Havada tatlı bahar esintisi ile.

Mimar Sinan'ın 80 yaşında yaptığı ve "ustalık eserim" dediği anıtsal yapı Osmanlı-Türk sanatının ve dünya mimarlık tarihinin başyapıtlarından Selimiye Cami şehrin simgesi olmayı kesinlikle hak ediyor. Çok uzaklardan dört minaresi ile göze çarpan yapı, kurulduğu yerin seçimiyle, Mimar Sinan'ın aynı zamanda usta bir şehircilik uzmanı olduğunu da göstermektedir. Kesme taştan yapılan cami iç bölümüyle 1.620

m2'lik, tümüyle 2.475 m2'lik bir alanı kaplar. Mimarlık tarihinde en geniş mekâna kurulmuş yapı olarak nitelenen Selimiye Camisi, yerden yüksekliği 43.28 m. olan, 31.30m. Çapındaki kubbesiyle ilgi çekiyor. Cami, mimari özelliklerinin erişilmezliği yanında taş, mermer, çini, ahşap, sedef gibi süsleme özellikleriyle de son derece önemlidir. Mihrap ve minberi mermer işçiliğinin başyapıtlarındandır.

"TAŞ DEHAYA ULAŞTI DEHA TAŞ KESİLDİ!"

Selimiye, varlığı ile Türk Tarihindeki Edirne'ye güç katarak ona simgesel bir nitelik kazandırmıştır. Koca Sinan, Selimiye ve Edirne için şunları söyler : "Kalfalığımı İstanbul'daki Şehzade Camisi'nde yaptım. Ustalığımı da Süleymaniye Camisi'nde tamamladım. Fakat bütün gücümü bu Sultan Selim Han Camisi'ne

sarf edip uzmanlığımı gösterdim ve anlattım. "Öyle büyük bir Cami yaptım ki Edirne içinde bütün halkın beğenisine layıktır."

Mimar Sinan Selimiye'yi bitirdiğinde 85 yaşındaydı.

Camiye adını veren üç şerefeli minare, Selimiye yapılarına kadar minarelerin en büyüğü kabul edilirdi. Kûlahıyla birlikte 76 m. olup, merdivenindeki toplam basamak sayısı 203'tür. Şerefelerine üç ayrı yoldan çıkılır. Bu tarzıyla bir ilktir ve birinci merdiven bir ile üçüncü şerefeye, ikinci merdiven ikinci ile üçüncüsüne, üçüncü merdiven ise; doğrudan üçüncü şerefeye götürür. Osmanlı mimarisinde revaklı avlu ilk kez bu Camide kullanılmıştır. Avlunun dört köşelerine minareler yerleştirilmiştir. Üç Şerefeli Cami, bu özellikleriyle sonraki camilere öncü olan anıtsal bir yapıdır.

Çok rehber tanıdık ama Edirne'yi bizlere anlatan Nihan Hanım gibisini görmedik. Donanımı, sunum şekli, Rumeli şivesi hep akıllarda kalacak. Trakyalılar için alfabe 28 harften oluşur diyor. Bursa'nın evladı İstanbul'un babası Edirne'yi iki güne sığdırmak zor. Cenk'imın günlerdir sayıkladığı yaprak ciğeri tekrar tekrar yiyelemek için bile onlarca kez gelinebilecek şehir Edirne. 4 gün boyunca yolda olmamıza rağmen kimse bundan ne şikâyetçi ne yorgun. Yüzlerde her zamanki ifade, aynı soru ise Cenk'e. Sırada neresi Cenk diyen dostlar. Cenk kararını vermiş bile. Bekle bizi Göbeklitepe. Artık programa koymasını Fatih Başkan'da 😊

